

Tengernek Csillaga

2013. júl.–aug.
XVIII/4. szám

Mária korszakának lapja

Ára: 290,- Ft

Drégely-Hont-Csitár kegyesbor

Dicsőítelek és áldalak

*Jézusom!
Dicsőítelek és áldalak,
mert végtelen szeretetedben
oly mértékben megaláztad önmagadat,
hogy egy parányi Ostyában itt vagy köztünk,
mindenség Ura és Istene.
Ebben az Ostyában
teljes mértékben kiszolgáltattad magadat nekünk,
teljes mértékben ránk hagyatkozol,
hogy e kis Ostya darabot
mekkora tisztelettel vesszük magunkhoz,
illetve mit cselekszünk vele.
A Te jelenléted attól független,
hogy én elhiszem-e, hogy itt vagy.
Én teljesen rád hagyatkozva szeretném hinni,
hogy amint ígérted, Te itt vagy, ebben a parányi Ostyában!
Dicsőítelek, áldalak és magasztallak Téged
lealacsonyodásod végtelen nagyságáért! Amen*

Jánossy Gábor

Tartalomjegyzék

A hit Anyja vagyok.....	1
Jézus a világegyetem legnagyobb csodája	2
Isten az emberiség pástora.....	3
Higgyetek Isten küldöttjében	4
Fényben járjatok.....	5
Szent Domonkos és az ima.....	6
Jézus a mennyből alászállt élő kenyér.....	8
Krisztus az élet teljességét kínálja fel nekünk.....	9
Gyógyulások az Oltáriszentség által	10
Az Eucharisztikus Kongresszus után	14
Mária, királynő a szolgálatban, az Isten és az emberiség iránti szeretetben.....	16
A hamisság az ördög védjegye	17
Akik mertek a tisztaság mellett dönteni	18
Egy évközi vasárnap	20
Szent Lőrinc vértanú	22
„Ördög a tömjénfüsttől...”	23
A dunai árvíz után	25
Mária-kegyhelyek	
Drégely-Hont-Csitár.....	26
Mária kicsinyei	
Erdély-i Máriás Mozgalom életéből.....	29
Rózsafüzér	
Medjugorjében mindannyian nagy ajándékokat kaptunk (1.)	36
A Cova da Iriában.....	44

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

Internet: www.tengerneksillaga.hu

E-mail: info@tengerneksillaga.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,
www.co-print.hu

Felelős vezető: Gebauer Gergő

A hátsó borítón: S. M. Magiore, Róma

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, illetve e-mailen és megvásárolható a templomokban vagy Budapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

A hit Anyja vagyok

A hit Anyja vagyok. A hűséges Szűz vagyok. Mennyire örülök e lelkigyakorlatos napoknak, amelyet velem végeztek folytonos cönákulumban Németországból, Svájból, Ausztriából, Hollandiából és Magyarországról jövő kedves fiaim!

Mennyire megvigasztalja a ti lángoló és kitartó imátok Szeplőtelen Szívemet, amelyet ma sokkal inkább körülfont a töviskoszorú, mint valaha.

Országaitokban nagy veszély fenyeget benneteket, és ez aggasztja anyai Szívemet, mert elharapóznak a tévedések, mert igyekeznek meglazítani a pápához fűző kötelékeiteket, mert sok lélek távolodik el égi Édesanyátok tiszteletétől.

A cönákulum e napjaiban rendkívüli kegyelmeket árasztok Szőlőtelen Szívemből reátok, és minden nekem szentelt gyermekemre. A Szentlélektől szeretném számatokra elnyerni lelki átalakulásotok ajándékát, amely arra indít benneteket, hogy ma bátor tanúk legyetek.

Legyetek a hit tanúi. Őrizzetek meg mindenkit a hitben, akiket rátok bíztak. Védjétek meg őket az elterjedt veszélytől, attól, hogy tévedésbe esnek. Ne fogadjatok el egyetlen tévedést sem: leplezzétek le akkor, amikor az igazság látszata alatt mutatkozik, mert akkor még veszélyesebb.

Ne féljétek attól, hogy emiatt túlhaladottnak vagy kevésbé modernnek tartanak benneteket, mert miként Jézus, úgy Evangéliuma is ugyanaz marad tegnap, ma és mindenkor.

Újítsátok meg híveitekkel gyakran a hitvallást, és kérjétek tőlem, a hit Anyjától azt a kegyelmet, hogy mindig megmaradjatok az igazságban, amelyet isteni Fiam, Jézus nyilatkoztatott ki nektek.

Legyetek az egység tanúi. Mindenekelőtt a pápával kell egységben maradnotok, akit Krisztus tett Egyháza alapkövévé.

Ma csak az menekülhet meg a hitben, aki egységben marad a pápával. Hallgassátok meg, kövessétek, terjesszétek bátran tanítását.

Püspökeitekkel is maradjatok egységben az ima, a jó példa, és tényleges közreműködésetek által.

Életetek tanúságtétele segíti őket, hogy Isten Szentegyházából kiirtsák a tévedést. Engedelmességetek és gyermeki szeretetetek felbátorítja őket nehéz szolgálatusukban.

Vezessetek minden hívőt is az egységre, a pápához hűséges püspökökkel együtt.

Akkor megvigasztaljátok az Egyházamba behatolt súlyos egyenetlenség miatt bánatos és megsebzett Szívemet.

Legyetek az irántam való tisztelt tanúi. Országaitokban erős az az igyekezet, hogy engem eltávolítsanak sok fiam életéből és vallásosságából. A ti feladatotok elősegíteni, hogy újra felragyogjak utatokon.

Ezért felszólítalak, hogy sokszorozzátok meg az élet és az ima velem megtartott cönákulumaikat. Mindenütt ezt tegyétek.

Gyűjtsétek magatok köré a híveket, hogy rózsafüzért imádkozzatok velük, hogy szavaimon elmélkedjétek, hogy megújítsátok és átéljétek Szeplőtelen Szívemnek tett felajánlásotokat.

Minél inkább felragyogok újra az Egyház életében, annál inkább eltávolodik tőle a tévedés és a hűtlenség sötétsége.

Bátorság! Anyai áldással távozzatok erről a cönákulumról. És a legnagyobb veszély pillanataiban én leszek védelmezőtök és oltalmatok.

Sok rosszat elkerültök nagylelkű és buzgó válaszotok által, hogy Szeplőtelen Szívemnek szenteltétek magatokat, és hogy velem jártok.

Veletek együtt megáldom a szomszédos országok (pl. Kelet-Németország stb.) papfiat, és híveit, akik különösen szenvednek és közeli szabadulásuk reményében imádkoznak.

*Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül,
Altötting (Németország), 1984. augusztus 30.*

Jézus a világegyetem legnagyobb csodája

Jézus „Isten átláthatósága”, a világegyetem legnagyobb csodája – hangsúlyozta XVI. Benedek pápa a vasárnapi evangéliumi szakaszhoz fűzve elmélkedését a Szentatya megállapította: „Senki sem próféta a saját hazájában”, vagyis senkit sem fogad be prófétaként az a közösség, amelyben az illető felnevelkedett.

Miután Jézus, harminc éves kora körül elhagyta Názaretet és egy idő óta máshol hirdette az igét és gyógyított, egy alkalommal visszatért lakhelyére, és a zsinagógában kezdett tanítani. Az emberek csodálkoztak tanításán és bölcsességén és feltették a kérdést: „Honnan vette mindezt?” „Ki adott neki ekkora bölcsességet? Hogyan történnek ilyen csodák általa? Nem az ács ez, a Mária fia?” (vö. Mk 6,4).

Ez érthető tény, mivel emberileg nehéz megnyílni az isteni dimenzióknak. Nehéz elhinni számukra, hogy az ács Fia Isten Fia. Jézus, a názáretiek lelki bezártsága miatt, ott nem is tudott csodát tenni, „csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk téve kezét” (Mk 6,5). Krisztus ugyanis nem kérkedni akart hatalmával, hanem csodái Isten szeretetének jelei voltak. Ezek akkor következnek be, amikor találkozik az ember kölcsönösségével.

Az evangéliumban azt olvassuk, hogy Jézus maga is csodálkozott a názáretiek hitetlenségén. Bizonyos értelemben Jézus is megbotránkozik. Bár tudja, hogy senki sem próféta saját hazájában, mégis, a názáretiek szívének bezártsága felfoghatatlan marad számára: hogyan lehetséges, hogy nem ismerik fel az Igazság világosságát?

Miért nem nyílnak meg Isten jóságának, aki osztozni kívánt emberségünkben? Valójában az ember Jézus Istent teszi láthatóvá, teljes egészében Isten lakik benne. Miközben szüntelenül más jeleket, csodákat keresünk, nem vesszük észre, hogy az igazi Jel Ő maga, a megtestesült Isten. Ő a világegyetem legnagyobb csodája: Isten egész szeretetét magába zárja egy emberi szív, egy emberi arc.

A pápa emlékeztetett rá, hogy Szűz Mária valóban megértette ezt a valóságot. Mária nem botránkozott meg Fián: Jézus iránti csodálata tele van hittel, szeretettel és örömmel, amikor egyszerre látja őt emberinek és isteninek. A Szentatya arra buzdította a híveket, hogy tanuljanak Máriától, aki Anyánk a hitben. Ismerjék fel Krisztus emberségében Isten tökéletes kinyilatkoztatását.

Vatikáni Rádió, 2012.07.09.

Isten az emberiség pásztora

XVI. Benedek vasárnap délben Castel Gandolfo-ban az Úrangyala elimádkozása előtt a vasárnapi evangéliumhoz fűzte elmélkedését: „Isten az emberiség pásztora” – ezt a bibliai hasonlatot fejtette ki. Isten életet akar adni nekünk, jó legelőkre akar vezetni, ahol táplálkozhatunk és megpihenhetünk. Ezt akarja ma is minden apa és anya gyermekeinek: jót, boldogságot, kiteljesedést. „A mai evangéliumban Jézus úgy mutatkozik be, mint Izrael háza elveszett juhainak jó pásztora. Az őt hallgató népre, hogy úgy mondjuk „pásztori” tekintetet vet. Ezt olvassuk: „Amikor kiszállt a bárkából, Jézus meglátta a hatalmas tömeget, és megesejt rajta a szíve, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok” (Mk 6, 34, vö. Ez 34, 5). Jézus megtestesíti Istent, a Pásztort prédikálásával, cselekedeteivel: gondoskodik a betegekről és a bűnösökről, minden elveszetről (v.ö Lk 19, 10), hogy az Atya irgalmasságába mentse őket.

Benedek pápa itt emlékeztetett Mária Magdolnára, akinek liturgikus emléknapját kiszorította a vasárnapi ünnepi liturgia. Az ’elveszett bárányok’ közé tartozott, akiknek Jézus üdvösséget hozott, egy asszony, a Galileai-tó partján fekvő Magdalából származó Mária, akit ezért Magdolnának neveznek. Szent Lukács evangélista (8, 2) azt írja, hogy Jézus hét ördögöt üzött ki belőle, vagyis megszabadította a gonosz rabszolgaságából. Miben is áll a mély gyógyulás,

amelyet Isten művel Jézus által? – tette fel a kérdést a pápa. Válasza: az igazi, teljes békében, amely a személy kiengesztelődése önmagával és minden kapcsolatában: Istennel, másokkal, a világgal. A gonosz mindig le akarja rombolni Isten művét, a megosztottságot hintve el az emberi szívben, a megosztást a test és a lélek, az ember és az Isten között. A gonosz a háborúskodást hinti el, Isten békét teremt. Itt a pápa Szent Pált idézte (Ef 2, 14): Krisztus „a mi békességünk, aki a kettőt egyggyé tette, és a közöttünk lévő válaszfalat, az ellenségeskedést lebontotta saját testében.” A gyökeres kiengesztelődést Jézus, a jó Pásztor szerezte meg, így lett „Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét” (Jn 1, 29).

„Kedves Barátaim! – mondta rövid beszéde végén a pápa – ezek a szavak megremegtetik szívünket, mert kifejezik legmélyebb vágyakozásunkat, megmondják, miért lettünk: az életért, az örök életért! Akik, mint Mária Magdolna, megtapasztalták Istent saját életükben, megismerték békéjét.

Vatikáni Rádió, 2012.07.23.

Higgyetek Isten küldöttjében

XVI. Benedek pápa vasárnapi Úrangyala imádsága alkalmával, amelyre a Castel Gandolfo-i pápai nyári rezidencián került sor, a napi evangéliumi részletről, vagyis Jézus a kafarnaumi zsinagógában mondott beszédéről elmélkedett. A csodálatos kenyérszaporítás után a nép királlyá akarta tenni Jézust, de ő visszavonult először a hegyre, hogy az Atyával legyen, majd pedig Kafarnaumba. A nép kereste Jézust, aki jól tudta, hogy miért keresik: „Kerestek engem, de nem azért, mert csodát láttatok, hanem, mert ettetek a kenyérből és jóllaktatok” (Jn 6,26). Jézus segíteni akarja a népet abban, hogy túl tudjon lépni az anyagi és főbb igényeinek azonnali kielégítésén. Egy olyan létezés horizontjait akarja megmutatni számukra, amely nem csak a napi szükségletekre, az öltözködésre és a karrierre helyezi a hangsúlyt. Jézus olyan eledelről beszél, amely nem veszendő, amelyet keresni kell és be kell fogadni. „Ne fáradozzatok veszendő eledelért, hanem olyanért, amely megmarad az örök életre, amit az Emberfia ad majd nektek” (Jn 6,27).

A tömeg nem érti Jézus szavait – magyarázta a Szentatya a híveknek. Azt kérdezik, hogy mit kell tenniük ahhoz, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjenek? Jézus erre a következő választ adja nekik: „Istennek tetsző cselekedet az..., hogy higgyetek az ő küldöttjében” (Jn 6,29). A létezés értelme mindaz, ami értelmet és reményt ad az életnek még a nehézségek idején is, a Jézusban való hit, a Krisztussal való találkozás.

A hit alapvetően fontos az örök életre vezető úton. Itt nem egy tervet, egy elképzelést követ az ember, hanem találkozik az élő Krisztussal. Jézus arra hív bennünket, hogy ne álljunk meg csakis az emberi dolgok horizontján, hanem nyíljunk meg Isten felé, a hit horizontja felé. Ehhez cselekedni kell: be kell fogadni Isten tervét, vagyis „hinni küldöttjében”. Mózes égi kenyeret, mannát adott Izrael népének, Jézus azonban nem valamit, hanem saját magát adja nekünk. Ő az „igazi, égből alászállt kenyér”. A Vele való találkozás által Istenhez juthatunk el – magyarázta a híveknek a pápa Castel Gandolfo-ban.

Az élet valódi kenyerét, amely az igazság és az élet értelme iránti éhségünket csillapítja, nem lehet emberi munkával „megkeresni”, ugyanis Isten adománya-ként érkezik el hozzánk, amelyet kérnünk kell és be kell tudnunk fogadni.

Végül a Szentatya a jelenlegi aggodalmakkal és problémákkal teli helyzetben, az Úr hívására irányította a hívek figyelmét, Aki arra szólít, hogy ne feledkezzünk el a Vele való kapcsolatunkról sem. Erősítsük meg hitünket Vele, aki az „élet kenyere”, és aki az igazság és szeretet utáni vágyunkat élteti, táplálja. Ezen az úton Szűz Mária segítsen és támogasson mindannyiunkat! – fohászkozott XVI. Benedek pápa.

Vatikáni Rádió, 2012.08.06.

Fényben járjatok

Irgalmas, anyai szemmel tekintek rátok ma a mennyországból, ahová testben is felvétettem.

Ebben a mély sötétségben, amely egyre jobban betakar benneteket, szep-lőtelen fényem sugarát árasztom reátok, és meghívlak, járjatok a Szívemből kiinduló fénykéve nyomában.

Kis gyermekek, járjatok égi Édesanyátok fényében, engedjétek, hogy menyeyei illatának hulláma vigyen előre benneteket.

Járjatok a hit fényében. Ezek azok az idők, amikor fiaim abban a súlyos veszélyben vannak, hogy eltávolodnak a hittől.

A tévedések elterjednek. Meghallgatják és követik, ajánlják és terjesztik ezeket, főleg a sajtó, még a vallásos jellegű sajtó útján is. Milyen szükséges ma az olyan sajtó, amely a hit igazságát hirdeti a maga világosságában és teljességében!

Most virrasztanotok, imádkoznotok kell és erőteljes hűséggel megmaradnotok az Egyház Tanítóhivatala mellett.

Ezért felszólítalak, hogy hallgassátok meg a pápa tanítását és gyakran imádkozzátok a Hiszekegyet, mint katolikus hitetek megvallását, és elmélkedjétek

a teljes hitvalláson, amelyet kedves fiam, VI. Pál pápa állított össze, aki már megérkezett ide fel.

Így maradtok meg az igaz hitben, kedves fiaim. Édesanyátok mindenki számára példakép, hogyan kell egyedül csak az Isten szavának hinni, azt megőrizni, szeretni és megélni.

Járjatok a kegyelem fényében. A bűn ma rettenetes rákdaganatként mindinkább megfertőzi a lelkeket, és halálba viszi őket.

Hogyha az én szememmel látnátok, észrevennétek, miként terjedt el ez a lelki járvány mézárklást végezve gyermekeim között, és a gonoszság áldozataivá téve őket.

Szükséges, hogy olyan eszközzé váljatok, amelyet én felhasználhatok minden szegény bűnös gyógyítására. Ezért meghívlak, járjatok a szeretet, az isteni kegyelem, az önmegtágadás és a bűnbánat, az ima és a szentség útján.

Járjatok a szeretet fényében. Ezekben az időkben egyre veszélyesebb módon terjed mindenütt a gyűlölet és a féktelen önzés.

Ellenfelem mindenhová megosztást visz: a családokba, a szerzetesközösségekbe, az Egyházba, az egész emberi társadalomba.

Milyen nehézé vált ma egymás megértése, milyen fáradságba kerül kölcsönös megértésben és egyetértésben élni!

Arra kérek most benneteket, maradjatok mindig az én békémben, hogy minden ember számára a béke eszközévé váljatok.

Ezért felszólítalak benneteket szeretetteljes szigorral a csendre, a felebaráti szeretetre és a közösség szolgálatára. Segítsétek a szükségben lévőt, mondjátok mindenkinek mindig a béke és a kibékülés szavait.

Így terjesztitek majd szeplőtelen fényemet az elterjedt sötétségben, és igyekeztek földi életeteket mennyben élő példaképetekhez igazítani, ahová égi Édesanyátok dicsőséges testével együtt vétetett fel.

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül,

Szűz Mária mennybe felvételének ünnepén, 1984. augusztus 15.

Szent Domonkos és az ima

Augusztus 8-án, Szent Domonkos liturgikus ünnepén a Szentatya, folytatva az imáról szóló katekéziseit, a domonkos rend alapítójáról tanított a Castel Gandolfo-i téren összegyűlt zarándokoknak. Mint mondta, egy korábbi alkalommal már bemutatta a prédikátorok rendjének neves alakját, jelentőségét a

korabeli Egyház megújulásában, ez alkalommal azonban Szent Domonkos lelkiségének egy különlegességére fektette a hangsúlyt: ez pedig imaélete. A spanyol szent az ima embere volt, imádtá Istent és csakis a lelkek, különösen is az eretnekségre jutottak üdvösségéért tevékenykedett. Krisztus nyomában kívánt járni megvalósítva a három evangéliumi tanácsot, továbbá hirdetve Isten Igéjét szegény életmódja által. Életének minden pillanatában az ima adott erőt neki a megújuláshoz és apostoli tevékenységéhez – magyarázta a Szentatya.

Szászországi Boldog Jordán, aki Szent Domonkost követte a rend vezetésében, így írt a rendalapítóról: „Napközben senki sem volt nála barátságosabb, míg éjszaka senki sem volt nála kitartóbb az imában. Napjait embertársainak szentelte, éjszakáit pedig Istennek”. Szent Domonkos alakjában csodálatosan egyesül az isteni misztériumokon való szemlélődés és az apostoli tevékenység. A korabeli szemtanúk szerint Szent Domonkos mindig „Istenről és Istennel beszélt”. Ez az észrevétel is igazolja az Úrral való mély egységét ugyanakkor pedig elkötelezettségét arra, hogy embertársait is elvezesse erre a szeretetkapcsolatra. Domonkos nem hagyott ránk imáról szóló írását – folytatta Benedek pápa tanítását. A domonkos hagyomány azonban összegyűjtötte és évszázadokon át megőrizte tapasztalatait egy műben, amelynek címe: „Szent Domonkos kilenc módszere az imára”.

Ezen kilenc módszer mindegyikét a Feszület előtt kell elvégezni – javasolja Szent Domonkos. Az első hét felfelé ívelő irányt követ, amely az Istennel való szeretetközösségre vezet. Szent Domonkos séta közben, majd meghajolva imádkozik alázatot fejezve ki általa; továbbá a földre borulva, hogy bocsánatot nyerjen bűneiért; majd térden fohászkodik vezekelve bűneiért és osztozva Krisztus szenvedésében; valamint karjait kitarja a Keresztre szegezve tekintetét, az égre emelve szemeit. Az utolsó két módszer pedig kegyes cselekedeteknek felel meg, amelyeket Szent Domonkos rendszeresen végzett. Elsőként a személyes meditáció, elmélkedés, amely során az ima egy még személyesebb, lángolóbb cselekedetté válik. A szentmisék és a napközbeni imaórák után is Domonkos mindig tovább folytatta beszélgetését Istennel, anélkül, hogy határidőket állított volna – magyarázta a Szentatya. Nyugodalmasan ült, elcsendesült lelkében, hogy meghallja Istent. Aki figyelte őt, láthatta ima közbeni örömét, vagy éppen könnyeit is.

A korabeli szemtanúk arról is mesélnek, hogy Szent Domonkos olykor extázisba esett, amelynek során arca átváltozott. Ezen események után azonban mindig alázatosan folytatta mindennapi cselekedeteit megerősödve az isteni erővel. Utazásai közben is mindig imádkozott, miközben szemlélte a teremtett világ szépségét. Szívéből hálaének és hálaadás szólt Istennek az adományokért, amelyek közül a legnagyobb: a Krisztus által megvalósított megváltás – hangsúlyozta a zarándokoknak Benedek pápa.

Szent Domonkos arra emlékeztet minket, hogy a hitről való tanúságtétel, amelyre minden keresztény hivatott a családjában, munkájában, társadalmi tevékenységében, és pihenés idején is, az imából fakad. Csakis az Istennel való szoros személyes kapcsolat adja meg az erőt ahhoz, hogy valóban át tudjuk élni a minket érő eseményeket, különösen is azokat, amelyek fájdalmat okoznak.

Szent Domonkos emlékeztet továbbá az ima külső megjelenési formáinak jelentőségére is. Térdre borulás az Úr előtt, a tekintet rászégezése a feszületre, a megállás és elcsendesülés nem másodlagos dolgok, hanem hozzásegítenek ahhoz, hogy belsőleg, teljes lényünkkel kapcsolatba tudjunk lépni Istennel. A Szentatya ezt követően felhívta a zarándokok figyelmét a mindennapos belső, lelki élet jelentőségére, amelyre különleges alkalmat jelent a pihenés időszaka. Ezáltal családtagjainkat is segíthetjük az imában, és ösztönözhetjük őket az Istennel való kapcsolatra, amely békét és szeretetet hoz mindannyiunk számára.

Vatikáni Rádió, 2012.08.08.

Jézus a mennyből alászállt élő kenyér

XVI. Benedek pápa augusztus 12-én, vasárnap délben a szokásoknak megfelelően Úrangyala imádságot mondott. A Castel Gandolfo-ban összegyűlt híveknek rövid elmélkedést tartott a napi Evangéliumról, vagyis a János evangélium 6. fejezetének egy részéről. Az elmúlt vasárnapokon Jézus csodálatos kenyérszaporításáról olvashattunk, amellyel ötezer ember éhségét csillapította, majd meghívásáról az örök életet adó kenyér felfedezésére. Jézus segíteni kíván az embereknek az általa művelt csoda jelentőségének megértésében: az éhség fizikai csillapítása lehetővé teszi számukra „a mennyből alászállott (élő) kenyér” üzenetének befogadását, amely aztán végleg és örökre eloltja majd éhségüket. A zsidó nép is a sivatagi vándorlás során megtapasztalta a mannát, az égből alászállt étket, amely életben tartotta a népet egészen az Ígéret földjére való megérkezéséig. Jézus, mint a mennyből alászállott kenyérről beszél önmagáról, amely örökérvényű eledel. Étek, amely örök életet ad, mert Ő az Isten egyszülött Fia, és azért jött, hogy elhozza az embereknek a teljes életet és elvezesse őket Istenhez.

A zsidó hagyományban világos volt, hogy az égből jövő valódi kenyér, amely Izraelt táplálta, a Törvény, Isten Szava. Izrael népe elismerte, hogy a Tóra Mózes ajándéka volt, amely megkülönböztette őket más népektől és, amely felfedte számukra Isten akaratát. Ez volt tehát az életre vezető út. Most

azonban Jézus mutatkozik meg, aki által az ember megismerheti Isten akaratát és, aki értelmet ad a létezésnek.

Kételkedni Jézus isteni mivoltában, mint ahogyan azt a zsidók tették, egyet jelent az Isteni Művel szembeni ellenszegülésnek. Az evangéliumi részletben ezt mondják: „Nem Jézus ez, József fia? Atyját, anyját jól ismerjük.” (Jn 6,42). A zsidók csakis földi eredetét veszik figyelembe, és ezért utasítják el Jézust, mint Isten Igéjét, aki testet öltött. Szent Ágoston a János evangéliumról szóló magyarázatában így ír: „A zsidók távol voltak az égi kenyértől és képtelenek voltak megérezni az éhséget. Ez a kenyér ugyanis belül, a szívében éhező embernek kell”. Fel kell tennünk tehát a kérdést, hogy valóban éhezünk-e Isten Szavára, az élet valódi értelmére – mondta a híveknek a Szentatya. Csakis az, akit az Atya vonz, aki hallgatja az Ő szavát és engedi magát Isten által vezetni, tud valóban hinni Jézusban. Csakis az ilyen ember képes az Úrral való találkozásra és a Belőle való táplálkozásra, amely által rátalál az igaz életre, az igazságra, az igazságosságra és a szeretetre. Szent Ágoston magyarázatában hozzát teszi: „Az Úr megerősíti, hogy Ő a mennyből alászállott kenyér a Benne való hitre buzdítva minket. Táplálkozni az élő kenyérből azt jelenti, hogy hiszünk Benne. Aki hisz, étkezik, és láthatatlan módon jóllakik, ugyanígy újjászületik legbelül, szívében új emberré válik.”

A Szentatya rövid tanítása végén arra buzdította a híveket, hogy Szűz Mária közbenjárását kérjék a Jézussal való találkozásért, hogy a Vele való barátság mindig erősödjön, továbbá, hogy elvezessen a Fiával való teljes szeretetközösségre. Jézus a mennyből alászállott kenyér, akiben megújulhatunk!

Vatikáni Rádió, 2012.08.13.

Krisztus az élet teljességét kínálja fel nekünk

Augusztus 19-én, délben a Castel Gandolfo-i pápai rezidencia udvarán összegyűlt hívekhez intézett beszédében a Szentatya a vasárnapi evangéliumi szakasról elmélkedett. A kenyér- és halszaporítás története rámutat Krisztus eljövételének értelmére. Másnap ő maga magyarázza el a kafarnaumi zsinagógában a csoda jelentését.

Az Atya Isten ugyanis Fiát, mint az örök élet Kenyerét küldte el hozzánk. Ez a kenyér Krisztus Teste, élete, amelyet értünk áldozott fel. Fogadjuk be tehát hittel, ne botránkozzunk meg emberi mivoltán; együk Testét és igyuk Vérért, hogy részesedjünk az élet teljességéből – mondta a pápa.

Jézusnak ez a beszéde nem azt a célt szolgálta, hogy egyetértést váltson ki. Az emberek, és maguk a tanítványok is lelkesedtek Jézusért, amikor csodákat vitt végbe. A kenyér- és halszaporítás után a tömeg győzelmi menetben Izrael királyává kívánta kihirdetni Jézust, de neki nem ez volt az akarata. Éppen ebben a beszédében lehűti az emberek lelkesedését és sokakban visszatetszést vált ki. Aki követni akarja Jézust, annak szoros, mély egységre kell lépnie vele. Ezért Jézus az Utolsó Vacsorán megalapítja az Eucharisztia szentségét, hogy szeretete jelen legyen tanítványaiban is, mint egyetlen hozzá kapcsolódó testben, hogy a földön meghosszabbítsa üdvözítő misztériumát.

Az emberek megértették, hogy Jézus nem az a Messiás, aki földi trón után vágyik. Jézus tehát azért mondta el ezt a beszédét, hogy kijózanítsa a tömeget és tanítványait döntés elé állítsa. Ezek közül beszéde után valóban sokan elhagyták.

Krisztus szavai ismét töltsenek el csodálattal bennünket: ő a történelem barázdáiba vetett búzaszem, az új emberiség zsengeje, amely megszabadult a bűn és a halál rontásától. Ismét fedezzük fel az Oltáriszentség szépségét, amely kifejezi Isten egész alázatát és szent mivoltát – hangzott a Szentatya buzdítása. Isten kicsinnyé, a világegyetem töredékévé válik, hogy mindenkit kiengeszteljen szeretetében. Mária, aki a világnak adta az élet Kenyerét, tanítson meg bennünket arra, hogy mindig szoros egységben éljünk Krisztussal.

Vatikáni Rádió, 2012.08.20.

Gyógyulások az Oltáriszentség által

Az országos rászervezésben megvalósult Váci Egyházmegyei Eucharisztikus Kongresszuson elhangzott egyik tanúságtétel adjuk most itt közre (a szerkesztő).

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Kedves testvérek! Nekünk van egy kis szolgálatunk, ez a Szeretet Földje szolgálat, amelynek keretében szoktunk gyógyító összejöveteleket szervezni, ahol a célunk az, hogy a szentmisén, mint tökéletes úton a keresztül, illetve a szentségimádásban az Oltáriszentségben jelenlévő Úr Jézushoz vigyük az embereket, mert hogyha ez a találkozás létrejön, ha Isten és ember valóban egy asztalhoz ül, akkor ott bármilyen megtörténhet, gyógyulás, szabadulás, életrendezés.

Éppen most tettem föl a honlapunkra (szeretetfoldje.hu, ott van nagyon sok tanúságtétel) egyet, ami néhány héttel ezelőtt történt, amikor Torbágyon tartottunk gyógyító összejövetelet. Eljött egy asszony, aki tulajdonképpen az unokáját hozta a szívében, aki nagyon beteg volt, aztán a szentmise közben egyszer csak azt vette észre, hogy elmúltak az ő testi fájdalmai – csontbetegséggel küzdött, deformitással – és meggyógyult. Egyébként az unokája is elindult a gyógyulás útján az orvosok segítségével. Hirtelen megértették, hogy mi az unoka betegsége, és így aztán orvoslást nyert.

Nagyon sok ilyen tanúságtételt lehetne elmondani, amikor valaki eljött, mint rákos beteg, és utána elment az orvoshoz, és kiderült, hogy eltűnt a rákos daganata. Volt egy asszony, akinek összetört a szemüvege, és a szemüveg összevágta a szemét, bedagadt, és mondták, hogy avval már nem fog sohasé látni, s akkor mise közben rádöbrent, hogy újra lát a szemével. Még hosszan sorolhatnám, ezek mind le vannak írva, itt kinn is van két könyv, ami Isten gyógyító szeretetéről vagy győzelméről szól. (Sípos (S) Gyula: Isten szeretete gyógyít; Isten győzelmet ad)

Ami a legfontosabb, hogy megértjük, hogy itt valóban az élő Isten van jelen. Jézus Krisztus, aki annyira szeret minket, hogy az életét adta értünk, és aki azt mondta, hogy „Jöjjetek hozzám mindnyájan”, és azt olvassuk a Szentírásban, hogy mindazt, aki odament hozzá, azt meggyógyította és megszabadította.

Én felnőtt megtérő vagyok, gyerekkoromban eljutottam ugyan az első-áldozásig, de aztán a zürzavaros évek teljesen kiütötték ezt az életemből, s majd a rendszerváltás idején tértem meg, és ahogy megértettem, és elhittem, hogy Jézus Krisztus jelen van az Oltáriszentségben, utána szinte gyermeki naivitással és hittel mentem oda minden problémával Jézushoz, akármilyen volt. Törökbálinton, ahol dolgoztam, közelebb laktunk a templomhoz, mint ide a tér túlsó vége, (nálam közelebb szinte senki sem lakott), s minden nap volt szentmise, ezért én állandóan mentem Jézushoz, bármilyen probléma volt. Például: a Művelődési Házban dolgoztam, és ott hétféteken mindig lakodalom volt, s olyankor beadtak nekünk is egy tál ételt a lakodalmi vacsoráról, húsleveset meg ilyesmit. Egy vasárnap, emlékszem, ettem a finom húsleveset, kicsit savanyú volt, de nem érdekelt, finom volt, szerettem. Gyomorrontást kaptam tőle, hasmenéssel, mindennel. Mentem Jézushoz: Uram, mondtam, mint a vérfolyásos asszony, ha csak a ruhád szegélyét megérintem, én meggyógyulok, megyek, megáldozok, magamhoz veszek téged az Oltáriszentségben, és akkor meggyógyulok. Fölmentem az esti misére, és hát tényleg meggyógyultam. Ó, hát ez nagyon jó, gondoltam, hát ez ilyen jól működik! Legközelebb megint volt lakodalom, megint beadták az enivalót, másnap megint éreztem, hogy van

egy kis stichje megint ennek a húslevesnek, kicsit mintha savanykás lenne, de nem baj, megesszük, aztán majd legfeljebb újra elme gyünk a szentmisére. Be is jött a gyomorrontás, megint hasmenés, mentem fel a templomba, hogy „Uram, ha csak hozzád érek, meggyógyulok”, s hát semmi nem történt. Ahogy fölmentem, úgy jöttem le, mert hát ugye azt is meg kell tanulni, hogy visszaélni nem lehet a dolgokkal. Ha már egyszer fölismertem, hogy valami rossz, akkor nem követhetem el újra a rosszat, mondván, hogy majd a Jóisten úgylis kihúz belőle, hanem akkor azt ott félre kell tenni.

De ennek ellenére, rengeteg tapasztalatom volt és van arról, hogy ha oda me gyünk Jézus Krisztushoz a problémáinkkal, a családunk problémáival, a közösségeink problémáival, az Egyházunk vagy a hazánk problémájával, Isten el kezd munkálkodni, és akár rögtön, akár hosszabb idő alatt, de elhozza valamilyen módon az életrendezést.

Hadd meséljem el nektek, hogy mi kilenc éve szervezzük a nemzeti imnapot január 18-án, Árpád házi Szent Margit ünnepén, most lett vége a nagy kilencednek, most majd kezdünk egy újat. A Nemzeti Imanap elé szerveztünk egy lelkinapot Szent István országáért. Ez nagyon jól példázza, hogy amikor odame gyünk Jézus elé, akkor ő nem csak személyünknek, de közösségünknek, Egyházunknak, hazánkknak is egyszerre tud adni olyan üzenetet, olyan biztatást, ami nagyon fontos. Most hozzáteszem, hogy én minden évben év elején szoktam kérni imádságban egy ígét az úrtól erre az évre. Az idén azt az ígét kaptuk, amikor Jerikóban hetedjére járják körül a falat, és azt olvassuk, hogy „Fújjátok meg az örvendetes esztendő harsonáit”, mert akkor leomlanak a falak. Hát én egész évben fújni akarom az örvendetes esztendő harsonáit, hogy az emberek bizzanak, hogy itt van a kegyelem ideje, imádkozzunk, és menjünk előre, mert Isten cselekedni akar. Szóval volt ez a lelkinap Szent István országáért, és egy asszonytestvérünk, aki szintén felnött megtérő, nem olyan sokkal ezelőtt tért meg a közösségünkbe, eljött a szentmisére, és mesélte, hogy ő soha nem szokott se képet kapni, se semmi ilyesmit, de a szentmise alatt látott egy olyan képet, hogy az ország fölre jön egy fehér felhő, és abból vércseppek kezdenek lehullani a földre, az emberek kimennek, nézni, hogy mi ez a különös dolog, s ezek a vércseppek bemennek az embereknek a szívébe. Ó, mondom, hát ez Jézus vére! A megtérés útjára akar minket hívni, a gyógyulás útjára. S azt mondja: ez valószínűleg így van, mert délután, amikor hazamentem, azt mondta a férjem, hogy beszéljek már István atyával, mert szeretne elmenni gyónni. Húsz éve nem gyónt a férjem! Tehát nemcsak hogy kapott egy képet arról, hogy Isten akarja hozni a kegyelmeket az országra,

hanem rögtön igazolta is, hogy a férjét elindította a megtérés útján, és tényleg el is ment aztán, és gyónt és áldozott a férje.

Egy másik asszony, Mohácsról jött el a férjével együtt erre a lelkinapra. Ilyenkor gyógyító szentmise van – ami a liturgiájában ugyanolyan, mint minden más szentmise, mert ez a tökéletes út, a bűnbánaton keresztül önmagunk teljes felajánlásáig Istennek, a Szentlélek leszállásáig, Jézus Krisztus megjelenéséig, és hogy magunkhoz vehetjük – hát ennél nem lehet jobbat kitalálni. És utána, ha az Úr mutat valami gyógyulást vagy szabadulást a Szentlélek karizmatikus ajándékán keresztül, azt be szoktuk mondani. És volt egy ilyen, hogy van közöttünk egy asszony, akinek a szívét most gyógyítja az Úr. Két nap múlva felhívott ez az asszony Mohácsról, hogy őneki nagy szív fájdalmai voltak, és úgy érzi, hogy a szíve teljesen meggyógyult, valószínűleg órála van szó. Azóta többször is találkoztunk, itt is tegnap, azóta is tünetmentes, nem fáj a szíve, és elmúlt minden problémája, bízunk benne, hogy valóban Isten kegyelme volt az, ami működött, de én azt gondolom, hogy nem csak az történt, hogy az ő szíve meggyógyult, hanem az Isten egy jelet akar adni, hogy Ő az ország szívét gyógyítani akarja, ezt a sok depressziót, letörtséget, kétségbeesést, bizonytalanságot, bizalmatlanságot, és mindazt, ami csak terheli ezt az országot. Be akar lépni a szívünkbe a kegyelmeivel. Gyógyulást és szabadulást akar adni. Hogy amikor a szentmisében ide jövünk az Úr Jézus Krisztus elé, idehozzuk önmagunkat, a családunkat, az Egyházunkat, a nemzetünket, és odavisszük Krisztus elé, akkor ez a találkozás velünk valóságosan, és a mi szívünkben titokzatosan a többiekkel is megtörténik, Isten elhozza ezt a gyógyulást és ezt a szabadulást. Isten valóban azt akarja, hogy hazánk, és a Kárpát-medence a Szeretet földje legyen, egy nagy kegyelmi kehely, egy menedék, ahova összegyűlhetnek az emberek, ahol megmaradhatnak az Istent szeretők. Nagyon sok ilyen jelet tudnék mondani, akár politikai, akár gazdasági területen. Tudnék rosszakat is, de én a jókra szeretném szegezni a tekintetemet és azt mondani, hogy akkor csak menjünk előre, Jézus Krisztus velünk van, menjünk előre lépésről-lépésre, győzelemről győzelemre, ahogy az apostolok mondták, míg el nem jön közénk Istennek erővel és hatalommal megjelenő országa, ami egyébként örökre itt van közöttünk a szentmisében és a Legméltóságosabb Oltáriszentségben.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattatok, bízom benne, hogy mindannyian ilyen módon küzdünk hazánkért és az Egyházunkért, és mélységes hitem, hogy ez a mai alkalom, ez a kétnapos összejövetel az Eucharisztikus Kongresszuson, ahol felmagasztalódik Isten, ez nagyon sok kegyelmet kiárasztott ide, ebbe az egyházmegyébe és ebbe az országba is, és mi mindannyian úgy mehetünk

haza, hogy amikor otthon megsimogatom a gyerekemnek a fejét, akkor nem csak én simogatom meg, hanem az a kegyelem, amit e két nap alatt – rossz szó ez, hogy összegyűjtöttem, az Isten ingyenesen ideadta, de mégis, valahogyan átragad a családomra, és mindannyiunk családjára. Adja Isten, hogy így legyen, köszönöm szépen, hogy meghallgattatok. Dicsértessék a Jézus Krisztus.

Sipos Gyula

Az Eucharisztikus Kongresszus után

Tömören kifejezve a lényegét, annyit írhatok, hogy: gyönyörű volt!!!

Kicsit részletesebben számomra ez annyit jelent, hogy a két nap – az éjszakai virrasztással együtt – kis zökkenőkkel, de szépen lezajlott. A visszajelzések szerint jó előadók és jól szervezett program volt. Hála és dicsőség érte Istennek!!!

Az előadók és tanúságtevők az előre tervezett ütemnek megfelelően megjelentek és lelki élmények tárházát nyújtva tartották meg a rövidebb-hosszabb előadásukat, tanúságtételüket. A szentmisék keretei között is értékes, szép, tanulságos szentbeszédeket hallhattunk.

Komoly élményt nyújtottak a közös imádságok és énekek is.

Kimagaslóan felemelő érzést jelentett a pénteki esti Vesperás és különösen az azt követő gregoriánus szolgálattal gazdagított szentmise, mely a liturgia gyönyörűségébe engedett betekinteni, annak egyik legszebb színfoltját nyújtva.

Hasonlóan gyönyörű volt a szombat reggeli szentmise. A Sapszon Ferenc irányította kórus vezetésével a liturgikus cselekmények kicsit más, mégis az előző estéhez hasonló átélésének lehetősége révén csodálatos élménnyel gazdagodhattunk. Szombat este a Szent Cecília kórus zenei szolgálata is felemelő volt!

A szentmiséken meg volt hirdetve a hagyományos, térdelve, nyelvre áldozás lehetősége, mellyel a jelenlévőknek több, mint a fele élt. Érződött, hogy a megjelentek körében a hagyományos szentáldozást sokan előnyben részesítik a mai általános lehetőséggel szemben.

Az előadók és tanúságtevők által elmondottakat úgy jellemezhetném, hogy a szép, tanulságos, csodálatos és gyönyörűséggel teli jelzők egyike mindenkire ráillett.

Mindent összevetve úgy tűnik, hogy aki ezen két nap alatt nem tudott lelkileg teltekezni, annak önmagában kell keresnie az okát. (Sajnos természetes, hogy ebben a rohanó világban nem tud mindenki egy ilyen eseményre ott, rögtön ráhangolódni...)

Az Eucharisztikus Kongresszusról néhány adat:

A becsült résztvevők száma kb. 1500-1700 fő, akik a két nap alatt megfordultak a Székesegyházban. Az előzetes „érdemi hírzárlat” mellett ez csodálatos eredmény! Információim szerint egyetlen püspökünk sem bízta plébánosait előre, hogy igyekezzenek ezen az eseményen részt venni. Ezért volt az, hogy érdemben csak egy-egy lelkes hívő szervezése révén kis csoportok érkeztek hazán minden tájáról. Néhány pap püspöki elhívás hiányában is fontosnak érezte, hogy eljőjön. A katolikus médiában a Mária Rádió foglalkozott a legtöbbit az eseménnyel előre, és a Keresztény Élet adott a legnagyobb felületet a Kongresszus hirdetésének... Utólag már sokkal többet foglalkoztak az Eucharisztikus Kongresszussal.

A két nap alatt kb. 25-30 pap volt jelen a rendezvényen. Némelyek „csak” gyóntatási szolgálatot láttak el. Köszönet Istennek, hogy ennyien éreztek hívást az eljövételre.

A Kongresszuson hazánk minden tája kisebb nagyobb létszámmal, de képviseltette magát. Néhány fő Felvidékről és Erdélyből is érkezett, sőt Kanadából is részt vettek négyen mindkét napon. Eszerint a rendezvényt tekinthetjük országos jellegűnek. Hála az Isten lelkünkbe ültetett indíttatásáért!

A helyszínen hangfelvételt készített a Mária Rádió, televíziós felvételt az MTV1, a Bonum TV, a Duna TV és a Váci Egyházmegyei TV stábjai.

Ezúton is köszönetet mondok mindenkinek, aki segített a szervezésben, lebonyolításban, és azoknak is, akik jelenlétükkel emelték a két nap fényét. Örömmel tölt el, hogy Isten nagyobb dicsőségére sikerült megrendezni és lebonyolítani ezt a Kongresszust.

Fel szeretném hívni mindenki figyelmét, hogy a Kongresszusra megjelentetett könyvek továbbra is igényelhetők Alapítványunknál, illetve a Ferenciek terén két boltban megvásárolhatók.

Alapítványunknál az árak:

„Ének és imakönyv” 300 Ft/ db,

„Bangha Béla: Az Eucharisztia” 800 Ft/db,

„Bangha Béla: Az oltár fényében” 700 Ft/db,

„Tanúságtételek az Oltáriszentség előtt” 300 Ft/db

mindegyik esetben plusz postaköltség!

A rendelkezésünkre álló hangfelvételek meghallgathatók a Kongresszus honlapján. Július-augusztus folyamán tervezzük az **Emlékkönyv** kiadását, melyben az összes előadás és tanúságtétel anyaga egybe szerkesztve olvasható lesz – fényképek kíséretében.

Dicsőség az Istennek, aki ez eget és a földet alkotta, aki a Királyok Királya, a Szentek Szentje, és aki oly mértékig megalázta magát, hogy egy parányi Ostyában maradt közöttünk a világ végezetéig, teljes ránkhagyatkozásban, kiszolgáltatottságban, azért, hogy minél gyakrabban látogathassuk őt a Tabernakulumban és magunkhoz vehessük őt szentáldozásaink alkalmával!

Jánossy Gábor

Mária, királynő a szolgálatban, az Isten és az emberiség iránti szeretetben

Szűz Mária királynő liturgikus emléknapján a Róma közelében található Castel Gandolfo-ban, nyári rezidenciáján megtartott audiencián a pápa Máriáról elmélkedett. Nemrégiben beiktatott ünnepéről van szó, bár régre nyúlik vissza eredete. XII. Piusz pápa 1954-ben hozta létre az emléknapot a Mária-év végén és május 31-re tette ünnepét.

Ebből az alkalomból XII. Piusz hangsúlyozta: „Mária minden teremtménynél magasabb rendű királynő, lelkének felemelkedettsége és a kapott adományok miatt. Mária bőségesen ajándékozza az emberiségnek szeretetének és törődésének kincseit. A liturgikus naptár zsinat utáni reformja a Mária mennybevétele utáni nyolcadik napra helyezte át az ünnepet, hogy kiemelje Mária királynői mivolta illetve testi és lelki megdicsőülése közötti szoros kapcsolatot.”

Mária királynő, mert egyedülálló módon kötődik Fiához földi útján és mennyei dicsőségében egyaránt – emlékeztetett az ünnep gyökerére XVI. Benedek. Szír Szent Efrém szerint Mária királynői mivolta anyaságából származik: az Úr, a Királyok Királyának édesanyja. Megmutatja nekünk Jézust, aki az élet, az üdvözülés és a remény számunkra.

Királynői rangja Fiával való egységének és Istennel való szeretetközösségének következménye. Részt vesz Isten világ iránti felelősségében és szeretetében. Krisztus királyi címére is utal Mária rangja, amely alázatból, szolgálatból és szeretetből tevődik össze. Jézust a kereszten nevezik királynak, amikor feláldozza magát értünk.

Jézus királyi mivoltának semmi köze nincs a földi hatalommal rendelkezőkhöz. Olyan király Ő, aki szolgálát szolgálja, ahogy az Utolsó Vacsorán megmutatta tanítványainak. Mária pedig királynő Isten és az emberiség szolgálatában. A szeretet királynője, aki megéli az Istennek való önajándékozást, hogy belépjen az emberre vonatkozó üdvösségtervébe. Az angyalnak így válaszol:

„Íme, az Úr szolgálóleánya vagyok!”, a Magnificatban pedig így énekel: „Isten rátekintett alázatos szolgálóleányára”.

A pápa ezt követően elmagyarázta, hogy Mária hogyan gyakorolja a szolgálatban és a szeretetben való királynői mivoltát: virraszt felettünk, gyermekei felett, akik hozzá fohászknak az imában, hogy köszönetet mondjanak neki és anyai oltalmát kérik. A derűben és a lét sötét pillanataiban is fordulunk Máriához és bízunk magunkat közbenjárására, hogy Fiától elnyerjük a kegyelmeket és irgalmát zárandokutunkon. A Szentatya utalt rá, hogy a Mennyei Királynőjéhez imádkozunk a rózsafüzér során és a különböző litániákban, az Üdvözlégy Máriaiban, ami segít megérteni, hogy mindig velünk van mindennapi életünkben.

A Mária-tisztelet fontos része a lelkiéletnek. Imánkban fordulunk bizalommal Szűz Máriához, aki mindig közben jár értünk Fiánál. Tekintsünk rá és kövessük hitét, az Isten szeretetterve felé való teljes nyitottságát, Jézus nagylelkű befogadását. Máriától tanuljunk meg élni, aki a Mennyei Királynője Isten oldalán és a mindannyiunk mellett álló édesanya, aki szeret és meghallgatja szavunkat.

Vatikáni Rádió, 2012.08.22.

A hamisság az ördög védjegye

Augusztus 26-án, vasárnap délben a pápa a Castel Gandolfo-i pápai nyaraló udvarán összegyűlt zárandokokhoz intézett beszédében hangsúlyozta: Mindezekelőtt hinni kell Istenben, hogy megismerjük az örök életet, amelyet Krisztus adományoz nekünk, feláldozva magát értünk. A Szentatya utalt rá, hogy az utóbbi vasárnapokon arról a beszédről elmélkedett, amelyet Jézus az „élet kenyéréről” mondott a kafarnaumi zsinagógában a csodás kenyér- és halszaporítás másnapján.

Jézus kinyilatkoztatása, hogy „Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, öröké él” (Jn 6, 51), érthetetlen volt a tanítványok számára. E szavakat anyagi szempontból értelmezték, miközben azok megjövendölték Jézus húsvéti misztériumát, önfeláldozását, új jelenlétét az Eucharisziában.

Jézus, amikor látta, hogy tanítványai közül sokan elhagyták, megkérdezte apostolait: „Csak nem akartok ti is elmenni?” Simon Péter így válaszolt: „Uram, kihez menjünk? Neked örök életet adó igéid vannak. Mi hiszünk és tudjuk, hogy te vagy Isten Szentje” (Jn 6,67-69).

A pápa, Szent Ágoston kommentárjára utalva hozzátette: nem azt mondja Péter, hogy tudjuk és hisszük, hanem azt, hogy hittünk és tudtunk. Hittünk, hogy tudhassunk; ugyanis ha tudni akartunk volna, még mielőtt hiszünk, akkor nem sikerült volna sem tudnunk, sem hinnünk. Jézus tudta, hogy a tizenkettő között volt egy, aki nem hitt: Júdás, aki eltávozhatott volna, sőt el kellett volna távoznia, ha őszinte lett volna.

Azonban Jézussal maradt. Nem hitből, nem szeretetből, hanem azzal a titkos szándékkal, hogy bosszút álljon a Mesteren. Júdás úgy érezte, hogy Jézus elárulta őt, ezért elhatározta, hogy elárulja Mesterét. Júdás zelóta volt, tehát egy olyan Messiást szeretett volna, aki győz, aki felkelést vezet a rómaiak ellen. Jézus azonban kiábrándította őt, nem felelt meg ezeknek az elvárásoknak.

A probléma az, hogy Júdás nem ment el. Legnagyobb hibája pedig a hamiság volt, ami az ördög névjegye. Ezért mondta Jézus a tizenkét Apostolnak: „S egy közületek mégis ördög” (Jn 6,71). Imádkozzunk a Szűzanyához: segítsen bennünket, hogy higgyünk Jézusban, mint Szent Péter, és legyünk mindig őszinték Jézussal és mindenkivel.

Vatikáni Rádió, 2012.08.27.

Akik mertek a tisztaság mellett dönteni

2013. május 27-én ünnepélyes szentmise keretében vette fel 17 fiatal a tisztasággyűrűt, vállalva, hogy tisztán készülnek a házasság szentségére.

A Tiszta Szívek Mozgalmának (TSZM) győri előadásorozatát 2012 szeptemberében indította Kerényi Lajos atya az Apor iskolában. A hat előadásból álló sorozat célja az volt, hogy a fiatalok megismerjék azt az utat, amely az igazi boldogsághoz vezet. A tisztaság útja az, ami a pillanatnyi élvezetek hajszolása helyett a krisztusi értékeket, a valódi örömet nyújtja. Ennek felismerésében segítettek az előadók, akik többek között a tiszta szerelemről, a szerelem hormonális hátteréről, a test teológiájáról és a szexualitás etikájáról beszéltek a többnyire gimnazistákból és egyetemistákból álló hallgatóságnak. Két jegyospár tanúságtétele megerősítette a fiatalokat, hogy ez az út ma is járható.

A tisztasággyűrű viselése elköteleződést jelent a tiszta élet mellett, egyben tanúságtétel mások számára. Hogy ez mit jelent a fiataloknak? Az alábbi gondolatok tanúskodnak erről:

„Számomra a gyűrű azt a tisztaságot jelképezi, amit ezer évvel ezelőtt a magyar ifjúság védőszentje, Szent Imre herceg hagyott ránk örökségül. Fontosnak

tartom, hogy a jövőben vigyázzunk a gyűrűre és még jobban arra, amit ez az ékszer jelképez. Úgy gondolom, néha elég csak rápillantani és megerősítést nyerhetünk belőle, hogy mindig a helyes utat válasszuk.” (Glória)

„A gyűrű egy mérőfogó az életemben. Tisztában vagyok vele, hogy ez egy felelősségteljes döntés, hiszen az Úr előtt tettem ígéretet. Azt is tudom, hogy a mai világban nehéz lesz ezt betartani, de úgy gondolom, hogy, aki erre elszánja magát, az komolyan is gondolja és tényleg hisz abban, hogy ez a boldog párkapcsolat alapja és majd akárki próbálja erről lebeszélni, nem fogja magát hagyni, kitart a döntése mellett.

Így szeretnék én is tenni, azzal akarok majd együtt élni és családot alapítani, aki elfogadja ezt és tud rám várni. Hiszen ha így lesz, abból biztosra fogom tudni, hogy az az ember valóban szeret engem és képesek leszünk szép közös jövőt kialakítani.” (Laura)

„Számomra a tisztaság nagyon fontos, ezért különösen örültem, mikor lehetőségem nyílt a gyűrű felvételére. Úgy gondolom, ezzel megmutathatjuk a világnak, hogy vannak még emberek, akiknek érték a tisztaság, hogy ez az út járható. Sőt, csak ez az út vezet az igazi, krisztusi boldogsághoz. Sokat jelentett nekem, hogy tanárim, osztálytársaim, hozzátartozóim is jelen voltak a szentmisén, ezzel is támogatva minket döntésünkben.” (Regina)

„A testünket azért kaptuk, hogy kifejezzük vele a bennünk lévő szeretetet egymás felé. A teljes önátadás helye a házasságban van, ahol Isten színe előtt ígéretet teszünk, hogy egészen és örökre elköteleződünk egymás szeretetére. A szexualitásban ez fejeződik ki, így a házasság az a hely, ahol tisztán megélhető... Remélem, minél több fiatalhoz el tudom juttatni a tisztaság értékét, és remélem, ők is felfedezik azt a hatalmas ajándékot, amit Isten készített számunkra ebben.” (Peti)

„Az előadásokat pedig azért tartom fontosnak, mert szükség van értékösztő fórumokra, ahol az emberek gyarapodhatnak, illetve gyarapíthatnak. A tisztaság megéléséhez pedig közösségekre van szükség, ahol az embert megerősítik, illetve jó példákkal motiválják. A közösségekben tudnak jó esetben megbeszélni azokat a próbatételeket, amelyek elé az élet állítja őket nap mint nap.” (Gyuri)

Szeptembertől újra várnak mindenkit, aki szeretné a TSZM-et közelebbről megismerni. Érdeklődni a gabor5krisztina@gmail.com, vagy a pappnemarietta@gmail.com e-mail címen lehet – tájékoztatta szerkesztőségünket Némethné Gábor Krisztina és Pappné Marietta.

Magyar Kurir, 2013.06.13.

Egy évközi vasárnap

A benned bizakodóknak oltalma, ó, Isten, ki nélkül semmi sem életerős, semmi sem szent; sokszorozd meg rajtunk irgalmasságodat, hogy te lévén irányítónk, te lévén vezérünk, úgy haladjunk át az ideig való dolgok között, hogy az örökkévalókat el ne veszítsük. Ámen.

Miután Izrael népét Isten – a Vörös-tengeren átvezetve – kimentette a fáraó hatalmából, e nép negyven évig vándorolt a pusztában, hogy végül bemeheessen az Ígéret Földjére. A negyven esztendő kísértések hosszú sorozata: gyakran megfélemedtek arról, mit tett velük az Isten, gyakran visszakiváncoztak az egyiptomi húsosfazekak mellé, gyakran „elment a kedvük” az Ígéret Földjétől, gyakran semmibe vették a mannákat, és zúgolódtak Isten ellen. Olyannak tűnt e vándorlás, mint egy céltalan bolyongás, nem pedig egy út, melyen valami felé tartanak.

Miután Krisztus az oldalából kifolyó víz és vér által Egyházát a Sátán hatalmából kimentette, Isten népe megindult hosszú vándorútján, át a történelmen, a Megváltás teljessége felé haladva. Ez a történelmen át való vándorlás szüntelen kísértések sorozata: a hatalom és pénz kísértéseie, a reményt vesztettség és önteltség kísértéseie – ki tudná mindet felsorolni? S az Egyház útja átvezet egy olyan világon, melyben a cél mintha újból és újból eltűnne szeme elől.

Miután a keresztyvénen át Isten a sötétségből kivezetett minket, elindultunk életünk hosszú vándorútján az örök haza felé. Soroljuk-e a kísértéseket? A világ javai nemhogy lekötnek minket, de vissza is akarnak fordítani régi szolgátságunkba. Gyakran elveszítjük szem elől a valódi célt, az Ígéret nekünk szánt Földjét, inkább fáradt vánszorgás ez az életút, mintsem cél felé haladás.

A Pünkösd és Advent közötti idő ennek a „köztes helyzetnek”, a már megszabadult, de célba még nem érkezett létezésnek liturgikus képe, a pusztai vándorlás időszaka. Nem véletlen, hogy az Egyház legtöbb könyörgése ebben az időszakban a kegyelem témája körül forog.

A vándorlásban ugyanis egyet biztosan jól megtanulhatunk: hogy mennyire nem bízhatunk saját erőnkben. Aki azt gondolja, hogy megvannak a maga jó élettechnikái, csak ügyességén múlik a célhozérés, elég napról napra kitérnie a jó célt, és a kis sikerek majd összeadódnak egyetlen nagy Sikerré, az nem az igazság szerint rendezte be életét. *Non volentis neque cirrentis, sed miserentis*

Dei – Nem azon múlik, aki akar; sem azon, aki fut, hanem a könyörülő Istenen (Róm 9,16).

Isten nélkül a fizikai és pszichikai életrendben sem lehet semmi életerős, az üdvösség rendjében pedig semmi sem szent, azért ő a cél felé tartóknak, a reménységben megváltottaknak egyetlen oltalmazója. Ő az úton lévő Egyház és az úton lévő ember egyetlen reménye arra, hogy valóban célhoz ér. *A benned bizakodóknak oltalma, Isten, ki nélkül semmi sem életerős, semmi sem szent.*

Irgalmasságát először abban mutatta meg, hogy amikor még bűnösök voltunk, meghalt értünk (Róm 5,8-9) Ezt az egyszeri, nagy irgalmazást sokszoros irgalmazással folytatja a pusztai vándorlás alatt. Ő ad életerőt, ő ad szentséget, ő ad reményt.

És hogy le ne térjen az útról, ő irányítja népét. Hogy haladásának erejét, lendületét, irányát el ne veszítse, ő vezeti az Egyházat is, az egyes keresztyén embert is. Ez a vezetés maga is sokszoros irgalmazás.

Talán könnyebb lenne, ha valóban pusztán vezetne át az út. Ez a pusztában azonban annyiban álnokabb, hogy gyakran Ígéret Földjeként kelteti magát. Marasztalja az embert, magához akarja kötni, meg akarja állítani útján. Isten néha elég kegyetlen irányítónak és vezérnek tűnik számunkra. Elszakít attól, ami kedves lenne szívünknek, felállít ott, ahol szívesen leülnénk, sőt elhevernénk, elveszi tőlünk, amivel szívesen játszanánk. De ez a szigorú irányítás nem más, mint az irgalmazás megsokszorozása. Ő azt is mondhatná: *Negyven esztendeig volt bántásomra e nemzedék, és mondtam: ezek mindenkor tévelyegnek szívükben! Nem ismerték fel az én utaimat; azért megesküdtem haragomban: bizony nem mennek be az én nyugalmamba! (94. zsoltár)* Ehelyett újból és újból kinyilvánítja, megsokszorozza irgalmát, mert azt akarja, úgy menjünk át az ideig való javak között, hogy el ne veszítsük az örökkévalókat. Nem akarja, hogy megálljunk Húsvét és Pünkösd után, hanem hogy eljussunk a második Adventig.

A benned bizakodóknak oltalma, ó Isten, ki nélkül semmi sem életerős, semmi sem szent; sokszorozd meg rajtunk irgalmasságodat, hogy te lévén irányítónk, te lévén vezérünk, úgy haladjunk át az ideig való dolgok között, hogy az örökkévalókat el ne veszítsük. Ámen.

Dobszay László

Szent Lőrinc vértanú

Lőrinc a római Egyház legkedvesebb „saját” szentje. A 3. század egy olyan periódusában, amikor az üldözések átmeneti csillapodásával az Egyház már-már azt hitte, a vértanúkban egy elmúlt korszak hőseit ünnepelheti, minden eddiginél nagyobb dühvel támadt újra az üldözés, a múlt a hívek szeme láttára lett újra jelenné, s a martirologium dicsónévsora új szentekkel gyarapodott. Lőrinc ifjúságának szépségét, erejét, szerpapi alázatosságát, a szegények iránti szeretetét, szellemességét, bátorságát vitte áldozati adományként az oltárra, s így nem csoda, hogy az egyházatyák és a liturgia szinte nem tud betelni emlékének lelkes felidézésével, a vértanúság történetének elmondásával és a vértanú magasztalásával.

Tűzön végezte életét (a híres történet szerint még incselkedett is kivégzőjével: „fél oldalam már megsült, a lakoma félig kész, fordíts hát meg, és lakmározz”!), s liturgiájában ismét és ismét visszatér a tűzmotívum. A zsoltárból is ezt idézi a zsoltó: *Megvizsgáltál engem tűzzel, és nem találtatott bennem hamisság.* Az ambrozián liturgia négy könyörgéssel is megtiszteli (ebből az utolsó azonos a római misekönyv könyörgésével), s mind a négy a tűz szerepeltetésével teszi érzékletessé a kérést. A második közülük így hangzik:

Isten, kinek szeretetében égve a boldogságos Lőrinc levita és vértanú az üldözőket legyőzve a tűz falánk lángjainál erősebbnek bizonyult, engedd kegyelmesen, hogy mi mindnyájan, akik az ő vértanúságának érdemeit tiszteljük, az ő segítő oltalmazásában erősséget találjunk.

Az üldöző a tűz falánk lángjaival el akarja tántorítani Lőrincet Krisztustól. De őbenne sokkal erősebb tűz ég: Isten szeretete, mely kitartásra képesíti, s győzelmet szerez az üldözők felett.

Nem úgy, mint ő, de mi is vértanúságra vagyunk szánva. Mint *Nagy Szent Leó* pápa mondja, minden keresztény minden korban üldözést szenved, csak az üldözés nemei különböznek. Hiszen *ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak.* Bizonyos, hogy bennünk nincs meg Lőrinc erőssége, hogyan tudjunk hát mi is győzelmet szerezni az üldözőn, és erősebbnek bizonyulni a mi saját vértanúságunk falánk lángjainál? Két erőforrásunk van: elsősorban az, ha ugyanabban a szeretetben égünk, melyben Lőrinc élt. Másodsorban ha a szenteknél, tapasztaltabb, erősnek bizonyult testvéreinknél keresünk oltalmat. Az ünnep megtartása, a szent liturgikus ünneplése kétszeresen is segít ebben: mert szívünkbe vési a szent példáját, s mert az ő közbenjárását eszközli ki számunkra.

Isten, kinek szeretetében égve a boldogságos Lőrinc levita és vértanú az üldözőket legyőzve a tűz falánk lángjainál erősebbnek bizonyult, engedd kegyelmesen, hogy mi mindnyájan, akik az ő vértanúságának érdemeit tiszteljük, az ő segítő oltalmazásában erősséget találjunk.

Idézzük fel azonban a többi könyörgést is:

Isten, ki az igazaknak az enyhület helyét készítetted elő, a gonoszoknak pedig a kárhozat tűzét, s kinek segítségével a boldogságos Lőrinc a vasrostélyra feszítettén az égető tűzlángot legyőzte, az üldözőket pedig semmibe vette, engedd kegyelmesen, hogy mi az ő könyörgésében és az ő érdemeiben nyerjünk segítséget.

Isten, a világnak teremtője és irányítója, ki e napot Szent Lőrinc levitád vértanúságával megszentelted, hallgasd meg kegyelmesen esedezéseinket, és engedd, hogy mindnyájan, akik az ő mártíriumának érdemeit tiszteljük, közbenjárásai által az örök kárhozat tűzétől megszabaduljunk.

Hogy vétkeinknek lángjai kialudjanak, add meg nekünk, kérünk, mindenható Isten, ki a boldogságos Lőrincnek megadtad a győzelmet a kínzó tűzláng fölött.

Dobszay László

„Ördög a tömjénfüsttől...”

„Fél, mint ördög a tömjénfüsttől” – így szól a magyar szólás-mondás. De úgy tűnik, ilyen szempontból sokan az Egyházon belül is az ördög pártjára állnak: mellőzik, vagy éppen gyűlölik a tömjénfüstöt. A legőszintébb az, aki bevallja, hogy nincs kedve bajlódni vele. De van, aki ideológiákat gyárt hozzá.

„A modern ember idegenkedik a tömjéntől.” Nem tudom, ki meri határozottan állítani, hogy ő aztán ismeri (vagy: csak ő ismeri) a „modern embert”. Én például azt hiszem, hogy a modern ember kiábrándult a rideg, szenttelen templomépítészeti stílusból, ismét melegebb, emberibb vallási életre vágyik. Nyugaton fiatalok tömegei áramlanak át az ortodox templomokba, hogy megkapjanak valamit, amit megkaphatnának „idehaza” is. (Arról nem is beszélve, hogy az ifjúságban nagy divat otthoni összejöveteleken is keleti illatszereket égetni, nem kábítószerként, hanem a hangulat kedvéért.)

A legmulatságosabb megjegyzést nemrég tette egy plébános úr: „nem kell tömjén, nehogy a nép azt higgye, gyázmise van”. Eddig süllýedtünk? Az a

liturgikus jel, mely valaha a mise természetes velejárója volt, amelyet minden közösségi misében és vesperásban természetesnek tartottak, mellyel a kitett Oltáriszentséget megtiszteljük, ma már csak a holttestnek szóló „beszterelés” eszköze (mert fizet érte a hozzátartozó)?

Ismét mások szerint a tömjénezés „barokk cifrázkodás”. Nos, a tömjén egyáltalán nem barokk és nem cifrázkodás, hanem az Ó- és Újszövetség, sőt, voltaképpen az egész emberiség ősi istentiszteleti eszköze. A 2-3. század ókeresztény tárgyi emlékei között megtaláljuk a tömjénezőt. Az egyházatyák kezdetől fogva úgy magyarázták a napkeleti bölcsek evangéliumát, hogy a tömjén adományával a született Gyermeke isteni voltát ismerték el, hogy így teljesebbé válik a zsoltárok jövendölése: *Mind eljőnek Sábából, aranyat és tömjént hozván, s az Úrnak dicsőségét zengve. – A tömjén az Istennek kijáró tiszteletadás jele* volt, melyet másodlagosan átvittek mindarra, ami Istenhez tartozik, tehát „szent”: elsősorban az Oltáriszentség, azután az átváltoztatásra kiválasztott kenyér és bor, az áldozati oltár, az evangéliumos könyv, a templom, a szent dolgok szolgálatára fölszentelt pap, s maga a szent nép méltó a megtömjénezésre.

A tömjén illatához vallásos képzeink kapcsolódnak. Illatáldozatot mutatnak be már a jeruzsálemi templomban, s az illatáldozat közben történt az újszövetség első eseménye: Keresztelő János születésének híradása. Az édes illat áldozatát oly magától értetődőnek tekinti Pál apostol, hogy már allegóriának is használja: ti magatok legyetek édes illatú áldozat. A tömjénillat az imádságos lélek jele: *Szálljon fel az én imádságom, miként a tömjénfüst a te színed elé*, énekeljük az első keresztény századok óta a vesperásban. (A legrégebbi keresztény századokban minden este ez volt a plébániai esti zsolozsma zsoltára!) Ha belépünk egy templomba, a falakba ivódott tömjénillat a tanúja, hogy ebben a templomban sokat imádkoznak. És ez a belépőt is imádságra hívja, inti, hangolja. Aki a tömjénfüstöt utálja, annak lehet a vallás „világnézet”, értelmi meggyőződés, vagy hogy rosszabbat mondjak, politikai program; de akinek elsősorban az Isten és ember közti élő, imádságos kapcsolat, az szereti a tömjénillatot is, a vallási élet egyik legősibb jelét.

Az ördögnek igaza van, amikor fél a tömjénfüsttől, mert a tömjénfüst az igazi istenszeretet jele és gerjesztője. De mi éppen ezért használjuk, s ne féljünk tőle.

Dobszay László

A dunai árvíz után

Túl vagyunk a nagy dunai árvízen. Ez egyes területeken az elmúlt 500 év legnagyobb árvize volt. Nem csoda, hogy Németország, Ausztria és Szlovákia területén halálos áldozatokat is követelt, és volt, ahol gátszakadást is eredményezett.

Hazánkban példa értékű volt az összefogás, a segítség mértéke – hazánk fiai és lányai távoli tájakról is jöttek segíteni. És természetesen nem hagyhatjuk figyelmen kívül hazánk engesztelő voltát, sok-sok imádság is szállt az égiek felé, hogy hatékony segítségükkel támogassák hazánk népét. Jó érzéssel zenghetjük a háladalt Istennek, a Szűzanyának, hogy hazánkat ily mértékbe támogatták, hogy a körülményekhez képest igen csekély kár keletkezett. Hogy emberéletben nem érte hazánkat veszteség! Ne felejtünk el ezért még egy ideig hálásak lenni.

És ezen tapasztalat serkentsen minket arra, hogy szorosabbra fűzzük napi kapcsolatunkat az Istennel, a Magyarok Nagyasszonyával, hazánk őrangyalával, illetve saját szent őrangyalunkkal!

Nem szabad elereszteni a fülünk mellett, hogy ez a nagy árvíz az emberiség Istentől való elhajlásának egyik figyelmeztető jele volt, melynél erősebb figyelmeztetés is jöhet. Mégis ne félelemből, hanem szívbeli szeretettel forduljunk napról napra aktívabban Istenhez, Jézushoz, és a mi mennyei Édesanyánkhöz, hogy továbbra is támogassanak, erősítsenek minket a kegyelem igen hatékony erejével. Azt se felejtjük, hogy ima és böjt együttesével a természeti csapások megállíthatók, kártékony hatásuk semlegesíthető!

Köszönjük meg, hogy kaptuk a Szent Flórián rózsafüzért, mely segítségével Szent Flóriánt külön megszólíthattuk ezen nehéz időszakban, aki a tűz és a víz ártó erővel szemben nagy hatalmat kapott az Istentől. Köszönjük, hogy pont ebben az időszakban „pihent” itt, nálunk, a pálosoknál, a Duna melletti Szikla templomban a Csiksomlyói Szűzanya kegyeszetében fából készült másolata, hogy június végén tovább utazzon Lengyelországba. Köszönjük, hogy az árvíz ideje alatt „rátekintett” a Dunára, és az nem okozott az árvíz méretéhez viszonyítva extra károkat! Hála érte égi Patrónánknak!

Dicsértessék és áldassék az Úr neve! Most és mindörökké! Ámen.

Jánossy Gábor

Mária- kegyhelyek

Drégely-Hont-Csitár

Drégely-Hont-Csitár a Börzsöny-hegység északi lejtőjén, egy csodálatosan szép völgyben (a Kútberki-völgyben) fekszik, a Csitár-patak közelében, Drégelypalánk és Hont között. Itt, a „Tsitári szent forrásoknál”, palóc nevén Kuttyikánál, a Szűzanya különleges tisztelete nagyon régi. Szondi György és vitézei gyakran jártak ide Drégely várból a ma is meglévő hosszú alagúton, hogy imádkozzanak, és a csodálatos, üdítő vízből merítsenek. A Három Szent Forrás vize jelenleg egy helyre van gyűjtve, és egy ivómedence csapján lehet venni belőle.

Valamikor egy fakereszt állt a források közelében. Sokszor imádkozott előtte vakon született fiacskájával együtt a bárányokat legeltető uradalmi pásztor. Hívó lélekkel mosogatta a források vizével gyermekének szemét, míg egy szép napon a fiú meggyógyult: látni kezdett. Ettől kezdve még inkább özönlött a nép a szent forrásokhoz. Nem tetszett ez a dolog a környék hitetlen földesurának, és ezért béresei szeme láttára kivágta a keresztfát. Pár napon belül azonban megnyomrodott és megvakult. A nép Isten büntető kezét látta a dologban, és a kidöntött keresztfa helyére új keresztet emelt. Sőt, egy kis kápolnát is építettek, amelybe az egykori vak fiú ügyes kezekkel egy szép Mária szobrot faragott, a Magyarok Nagyműveinek ma is meglévő, csodálatos kegyszobrát.

Már akkor idejártak a betegek mindenfelől imádkozni, főként pedig gyógyulást keresni. Ősi ének tanúsítja, hogy a csodás gyógyulás nagyon gyakori volt. Az ipolyvecei luteránus vak asszony itt nyerte vissza látását, az ipolybalogi Kakas Lajoska itt állott talpra bénaságából, a honti Gál Gyuszi itt szólalt meg és itt kezdett járni... stb.

A XX. század tizes éveinek végén a kegyszobor eltűnt: ellopták! Buzgó hívek sokáig keresték, míg egy asszonyka álomlátása révén rábukkantak Nagyoroszipan. Egy tyúkpádlásra volt földobva, meggyalázva, összepiszkítva. Nyomban rendbehozták, megáldották és ünnepélyes körmenetben hozták vissza a kegyhelyre, a Kuttyikához. Ezután még inkább özönlött ide a hívó nép. Zarándoklatokat is rendeztek, a kis kápolnában azonban nem mondtak

szentmisét. A búcsúsok a drégelypalánki Szent Erzsébet plébániatemplomban vagy 1970-ig a abban az évben megsemmisített Szondi-emplékkápolnában, vagy 1980-ig az akkor lerombolt parassapusztai lengyel kápolnában vettek részt szentmisén.

Közben romossá vált a Kuttyika melletti piciny kápolna, s ezért 1949-ben egy valaha közismerten káromkodó honti gazda fogadalmából, nagylelkű adományából elkészült a jelenlegi fogadalmi kegykápolna a fogadalmi kereszt mellett. A kegykápolnában a miséző oltár fölé helyezték a kegyszobrot. A források közelében, a régi kápolna helyén festői szépségű Lourdes-i barlangot építettek. Az esztergomi érsekség megbízottja 1949-ben szentelte fel az új építményeket. Attól kezdve évenként egy szentmisét mondtak a kápolnában. 1975-ben Tóth Sándor kegykápolna-gondnok áldozatkészségéből Máriahegyi N. János budapesti szobrászművész elkészítette a Bibliás Szűzanyának, a római Tre Fontane-i jelenésnek szobrát, és azt is a kápolnában helyezték el. (Tre Fontane jelentése: Három Forrás.) Ekkor lett Drégely-Hont-Csitár a magyarországi Tre Fontane. Most már az egész ország fölfigyelt a Kuttyikára, és egyre nagyobb számban, az ország minden részéből jöttek ide zarándokok.

Sajnos, 1976-ban a Sátán döbbenetes harcot indított a Szűzanya itteni fölerősödő tisztelete ellen. A búcsúsok előtt bezárták a kegykápolna ajtaját, kijelentették, hogy Drégely-Hont-Csitár nem búcsújáráshely, csak a hontiak kápolnája, ezért ide senki másnak nincs joga belépni. A hagyományos Szent István-napi ünnepekre ide minden évben több száz zarándokot vezető papot nyugdíjazták. A harcból azonban a Szűzanya került ki győztesen. 1977. nyarán VI. Pál pápa apostoli áldását küldte a hon-csitári kegyhelynek, a nyugdíjazott zarándok-atyának és mindazoknak, akik itt papi hivatásukért imádkoznak.

1978. szeptember 17-én csongrádi zarándokok a római Tre Fontane-től hozták ide földet, és azt a Három Szent Forrás melletti földbe vegyítették. Jelképes cselekedet volt ez: Rómához tartozunk. 1978. december 8-án budapesti zarándokok a Szeretetlen engesztelő imamozgalom kegyhelyévé, nemzeti központjává avatták Drégely-Hont Csitárt. 1979. július 17-én ballassagyarmati búcsúsok egy előénekes asszony (a magyargéci Pásztoriné) imakönyvében egy többszáz éves ősnymotványra bukkantak, amely egy 1716-ból származó csodaszép zarándokéneket és egy beköszöntő imát tartalmaz a „Tsitári Tündöklő Szűz Máriához”. A II. János Pál pápa ellen 1980. május 13-án elkövetett merénylet után a Kuttyikánál tömegesen imádkoztak a zarándokok a Szentatya fölgöygyüléséért. 1981-ben az eredeti kegyszobrot az Esztergomi Keresztény Múzeum restaurációs műhelyében restaurálták. A kegyszobor ebben az évben szeptember 12-én érkezett haza megifjodva,

csodálatosan megszépülve, és elfoglalta régi trónját az oltár fölött. 1984. óta évente tíz hivatalos szentmisét mondtak a kegykápolnában.

A kegykápolna főbúcsúját az 1970-es évekig áldozócsütörtökön, illetőleg ennek az ünnepnek magyarországi eltörlése miatt a rá következő vasárnapon tartották. 1980-tól a főbúcsút szeptember 12-én, vagy az azt követő vasárnapon rendezik meg. 1979. szeptember 8-ától azonban, amikor elkezdődött az „örök engesztelés”, már nemcsak bizonyos napokon, hanem szinte állandó jelleggel jönnek-mennek a zarándokok. A Szűzanya manapság nem lélek nélküli, látványos ceremóniákat akar, hanem bensőséges imát, éneklést, vezeklést és magunkba néző elmélyedést. A zarándokok minden időben a régi beköszöntő ének szavaival hódolnak a Csitári Szűzanya előtt:

Csitári Szűzanya, eljöttünk Tehozzád.
E drégelyi völgyben fordítsd felénk orcád!
Kitáruul előttünk Szent Szíved ajtaja,
Áldásodat várjuk Drégelyvölgy Csillaga.

Emeld fel áldásra anyai kezedet!
Bánatunkra, ó adj égi kegyelmeket.
A török időktől áldva vagy e helyen,
Szentatyánk szavára Neved áldott legyen!

Csitári Szűzanya, szánd meg hű népedet,
Akik messze földről kersünk Tégedet,
Szent helyed varázsa ejtsen rabul minket,
Szívünk-lelkünk mindig hozzád menekülhet.

Hosszú századoknak bús éjszakáiból
Fénylik drága arcod csitári lakodból.
Eljöttünk hódolni Drégelyvölgy Csillaga,
Áraszd ránk áldásod, Csitári Szűzanya.

K.D. (Berecz Sándor és Ipolyvölgyi Németh J. Krizosztom alapján)

Mária kicsinyei

Erdély-i Máriás Mozgalom életéből

Erdély-i Máriás Mozgalom életéből

Tanúságtételek ideje

„Azt szeretném, ha még komolyabb egységre lépnének Velem, hogy segíthessek nektek felajánlott életetek útján haladni a lelki érettségig. Elérkezett az idő, hogy éretté váljatok. Tanúságtételek ideje ez. Tegyetek mindenki előtt tanúságot arról, hogy felajánlottátok magatokat Nekem. Világosítsa meg életeketet anyai jelenlétem. Aki benneteket lát, annak látnia kell fényem hatalmát.

Ajándékozzátok segítségemet a távolállóknak, a szegényeknek, a betegeknek, a bűnösöknek, az elkeseredetteknek. Jöjjetek Velem, anyai pásztorotokkal a sok elveszett bárány után, akiket az a veszély fenyeget, hogy meghallnak az éhségtől és a hidegtől.

Tegyetek mindenki előtt tanúságot arról, hogy Velem jártok a(z igaz) hit útján.

El sem tudjátok képzelni, hogy a mai időkben mily széles körben és mily mélyrehatóan terjednek a tévedések. Sok ember veszt el hitét, és a hitehagyás egyre inkább átjárja az Egyházat. Olyan, mint egy minden tagjára áterjedő rettenetes rákos daganat.

Ti arra vagytok hivatva, hogy a hősi és tiszta hit útján kövessetek Engem. Ajándékul azt adom nektek, hogy megtartalak a hit teljességében, és így képesek lesztek megvilágítani gyermekeimet ma, a nagy sötétség idejében. Ezért kérem tőletek, hogy maradjatok szoros egységben a(z igazi) Pápával, aki Jézustól azt a feladatot kapta, hogy minden embert megerősítsen a katolikus hit igazságában.

Tegyetek mindenki előtt tanúságot arról, hogy Velem jártok az imádság útján. Az imádság az Egyház erőssége, az imádság megmenekülésekhez szükséges. Velem együtt végzett imáttal vagyok képes a második Pünkösöd ajándékát elnyerni számotokra. Most felszólítalak benneteket arra, hogy hívjatok mindenkit imádkozni. Tartsatok több ima cönakulumot. Szeretném, ha ti,

papok adnátok elsőként példát erre azzal, hogy részt vesztek cönákulumokon. Azt kérem, hogy e döntő időben terjedjenek a cönákulumok a gyerekek, a fiatalok és a családok körében.

Tegyetek mindenki előtt tanúságot arról, hogy Velem jártok a(z élet) szent-ség útján.

Szükséges, hogy az egész Egyház és az egész emberiség is tisztelje és dicsóítsa Szeplőtelen Szívemet.

Jézus tökéletes követése, a kicsinység és az alázat, a világ és önmagatok semmibe vevése, minden erény hősi gyakorlása, a legméltóságosabb Oltáriszentség iránti nagy szeretet útján viszlek benneteket.

Az új korszakba vezető döntő időkben vagytok immár.

A nagy sötétség e napjaiban egyre erősebbé válik majd fényetek, míg sugaraival be nem tölti és meg nem világítja a lelkeket, az Egyházat és az egész emberiséget.”

(Szűzanya üzenete Gobbi atyán keresztül, 1991.05.04.)

Az utóbbi időben azért kezdtük el az együttműködést mi is a más lelkiségek, mozgalmak azon tagjaival akik nyitottak a magán kinyilatkoztatások elfogadására, az apostolkodásra, hogy minél több őszintén kereső testvérünk megtalálja a számára szükséges eligazítást, és elinduljon a megtérés útján. Azok akik bizonytalanok az idők jeleivel kapcsolatosan tudjanak tájékozódni és felkészülni az eseményekre, a háborúk fokozódása ami összeomláshoz vezet előkészítve az Antikrisztus fellépését, majd a hamis Krisztus és hamis Egyház megnyilvánulása, a szentmise eltörlése (v. ö. Dán 12, 11), az igazak üldöztetése, az Egyház keresztre feszítése, a lelkiismeret megvilágítása (Nagyfigyelmeztetés) és a III. Világháború, azaz a Büntetés, az Úr II. eljövetele, de nem hús-vér testben, hanem dicsőségben. Ez látszik, mint legvalószínűbb forgatókönyv. Ezek a negatív ígéretek mindegyike gyengülhet, tompulhat, ha sokan szívvel-lélekkel folytatjuk engesztelésünket, és minél többen engesztelünk. Buzdítsuk az imádságra, engesztelésre a környezetünkben élőket!

Titkom Pápája

„Ma kijelentem előttetek, hogy titkom Pápája ő (II. János Pál), az a Pápa, aki-ről a jelenések alatt a gyerekeknek beszéltem, szeretetem és fájdalom papája ő.

Most, a nagy sötétség idejében ajándékoz meg a(z igaz) Pápa minden embert Krisztus Világosságával. Az általános hitehagyás idejében megerősít a hit igazságában. Szeplőtelen Szívemen sebet ejt annak látványa, hogy némely

szegény püspök, pap, szerzetes és világban élő gyermekem részéről mutatkozó bíráló szembefordulás, a kevély szembeszegülés Tanítóhivatalával.

Ezért rontja meg ma Egyházamat a mély megoszlás, fenyegeti az igaz hit elvesztése, járja át az egyre növekvő hűtlenség. Amikor ez a Pápa beteljesíti Jézustól rábízott feladatát, (lemondás, vértanúság), akkor benneteket az akkorra általánossá váló hitehagyás sűrű sötétsége vesz majd körül.

Csak az a kis maradék tart ki hűségben, amely ezekben az években anyai meghívásomat elfogadva engedte, hogy Szeplőtelen Szívem biztonságos menedékebe zárjam. És ez a kicsiny, hűséges maradék – amelyet Én készítettem fel, és Én neveltem – kapja azt a feladatot, hogy fogadja a hozzátok dicsőségben visszatérő Jézust, aki így nyitja meg a rátok váró új korszakot.”

(Szűzanya üzenete Gobbi atyán keresztül, 1991.05.13.)

Az első fatimai jelenés évfordulóján.

Akinek van füle az hallja meg, amíg még nem késő. De kijelentjük, nem csak mi a MM-hoz, vagy MPM-hoz tartozók vagyunk a kiseded nyájhoz tartozók, miként többen vannak máma is akik kapnak hiteles magán kinyilatkoztatásokat, a világ különböző részein. Igen szomorú az, amikor egymást ők elítélik. Ezek emberi tévedések. (MM = Máriás Mozgalom, a laikus ág, MPM = Máriás Pápi Mozgalom)

A teljes Igazság megértése

„Most beléptetek a második Pünkösöd idejébe. Azt kérem, hogy gyűljék az egész Egyház Szeplőtelen Szívem lelki cönákulumába. Akkor a Szentlélek rávezet benneteket a teljes Igazság megértésére. Isten Igéjének titkába vezet be benneteket, megajándékoz a bölcsesség fényével, hogy megértsétek az egész Evangéliumot, és hogy mi vonatkozik benne a most átélt időkre. A Szentlélek majd megérteti veletek **időtök jeleit**.

Ezek azok az idők, amelyeket a Szentírás mint a nagy hitehagyásnak és az Antikrisztus fellépésének idejét jövendöl meg. Ez a nagy szorongatás és számtalan szenvedés ideje minden ember számára. **Ebben élitek át a Jézus Dicsőséges, második eljövetelét előkészítő utolsó eseményeket.** A Szentlélek teljes tanúbizonyságot tesz Jézus mellett (a *lelkiismeret megvilágításakor*). Ő az egyszülött Fiú, egylényegű az Atyával. Ő a megtestesült Ige, az egész világegyetem Királya, akinek azért kell dicsőségben visszatérnie, hogy megalapítsa országát a világban.

A Szentlélek készíti fel a szíveket és a lelkeket Jézus második eljövételére. Ezért árasztja kegyelmi ajándékait még erősebben és rendkívülbb módon, mint az Egyház első idejében.

Most már valóban beléptetek a végső időkbe, amelyek benneteket az új korokba vezetnek.

A (Szent)Lélek feladata, hogy felkészítse az egész emberiséget tökéletes átalakulására, hogy új Eget és új Földet alkosson. Ezért kérem tőletek, hogy hűségben tartsatok ki a cenákulumokban, ahogy már kértem tőletek. Csak így készülhettek fel a rátok váró nagy tervre.”

(Szűzanya üzenete Gobbi atyán keresztül, 1991.05.19., Pünkösöd, Berlin)

A végső idők Apostolai

„Kiválasztottalak és felszólítottalak benneteket arra, hogy legyetek győzelmes seregem tagjai. Nagy tervem van veletek. **E Tervemet minden részletében közöltem veletek.** Most teljes ragyogásában kell megjelenie az Egyház és az emberiség előtt, mert ez érettségetek és nyilvános tanúbizonyosságok ideje. Mutakozzatok mindenki előtt úgy, mint akik magatokat nekem szentelték, úgy, mint e végső idők apostolai. **A végső idők apostolaiként bátran kell hirdetnetek a katolikus hit minden igazságát erőteljesen kell szólnotok az Evangéliumról, határozottan le kell lepleznetek a veszélyes eretnokségeket,** amelyek az igazság köntösébe öltöznek, hogy jobban rászedjék a lelkeket, és így igen sok gyermekemet távolítsanak el az igaz hittől.

A végső idők apostolaiként a kicsinyek hatalmával kell ellenálljatok a nagyok és tudósok kevély erejének, akik hamis tudománnyal és önteltséggel darabokra szedték Jézus Evangéliumát, annak racionális, emberi és teljesen téves értelmezését terjesztve.

Elérkezett az az idő, amelyről Szent Pál jövendölt, amikor sokan terjesztenek hamis és idegen tanokat, és e meséket követvén sokan eltávolodnak az Evangélium igazságától.

A végső idők apostolaiként kell követnetek Jézust önmagatok és a világ megvetésének útján, az alázat, az imádság, a szegénység, a hallgatás, a vezeklés, a felebaráti szeretet, az Istennel való egyre mélyebb egyesülés útján. Ismeretlenek és megvetettek maradtok a világ és a titeket körülvevő emberek előtt. Gyakran gáncsolnak, peremre szorítanak és üldöznek benneteket. Most Krisztus fényével kell megvilágítanotok a Földet. A hitehagyás és a nagy sötétség e napjaiban a(z igaz) hit legyen a titeket megvilágító fény, és csak a Fiam – Jézus – dicsőségéért való buzgóság emésszen benneteket az általános hűtlenség idején.

A Végső Idők Apostolaiként rátok tartozik a második evangelizáció megvalósítása.

Tegyétek evangéliumivá az Egyházat, amely eltávolodott Krisztus Lelkétől, és engedte, hogy félrevezesse a világ szelleme, hogy az mélyen behatoljon belsejébe és egészen átjárja.

Tegyétek kereszténnyé az emberiséget, amely ismét pogánnyá lett, mintegy kétezer évvel az Evangélium első hirdetése után.

Tegyétek hívővé minden embert, aki a tévedés, a gonoszság, a bűn áldozatává vált, és engedi, hogy a sok hamis ideológia heves szele elsodorja, a gyakorlati istentagadás sötétségébe merültek, miközben az élvezetek, a pénz, az erőszak, a kevélység, a tisztátalanság kultuszának hódolnak.

Elérkezett a ti időtök, és azért neveltelek ezekben az években, hogy képesek legyetek most határozott tanúságot tenni arról, hogy véretek ontásáig Jézus hűséges tanítványai maradtok.

Amikor majd ti, a világ minden táján élő kis gyermekeim, tanúságát adjátok annak, hogy a végső idők apostolai vagytok, akkor jut Szeplőtelen Szívem teljes diadalra.”

(Szűzanya üzenete Gobbi atyán keresztül, 1991.06.08.)

Visszatekintve az eltelt időre, a II. vatikáni zsinat gyümölcsei nem hozták meg a kívánt megújulást, sőt ellenkezőleg, úgy látszik, mintha a zűrzavar fokozódna. A modern lelkipásztori tervek csődöt mondtak, az illetékesek az Isten-i kegyelem megnyilatkozásait nem értékelték, sok helyen gáncsolták, támadták a jelenéseket és a látnokokat, a magán kinyilatkoztatásokat.

De kik állnak ezen magatartások háttérében, magában az Egyházban?

Az Egyházba is beszivárgó szabadkőművesség. Tagjaik megtalálhatóak minden szinten, jellemzően a modernizmus leple alatt húzódnak meg, és kártartóan tevékenykednek. Mostanáig a Pápa és Tanítóhivatal ellen lázadoztak. Újtításokat sürgettek.

A helyi papság legtöbb esetben tájékozatlan, óvatosságból elzárkózik, belefáradt, stb, de ki az közülük aki pl. a Rózsafüzér évében híveivel elkezdte a rózsafüzér végzését, az Oltáriszentség évében a szentségimádások szervezését, vagy a havonkénti Engeszteléseket, és ne a buzgóbb híveknek kelljen közelharcot vívni ezek beindulásért.

Az Ars-i plébános példája kiket indított arra, hogy nyomdokait ma is lehet követni, sőt jobban, mint valaha, az egyszerű falusi kapás is el tud jutni az Úr látásáig?

*Mi ma a hit évében nagy Püspökünk (Márton Áron) hagyatékát magunké-
nak tudjuk-e vallani, élni? Vagy a modern „tévhitet”, követjük, és észre sem
vesszük, hogy letérünk az Igazság útjáról?*

*Mi a Háromszék-i MM tagjai megvizsgáljuk ki és mit nyilatkozik, még akkor
is ha egyházi személy, rangjától függetlenül, szakterülete, és személyes véle-
ményét is, és ezt nem mint Egyházunk megnyilatkozását kezeljük, mert nem
az, miként Krisztus nem mond ellent Önmagának, Tanításának, úgy az Igaz
Egyház se. Lassan oda jutunk, mint a kezdetben, inkább kell engedelmessé
Istennel, mint emberekkel. Az Egyház Mi vagyunk. Csak a Szeretet, a Szépség,
a Jóság, Isten Irgalmas mindenkinek megbocsát, stb. Sokszor az az érzés tá-
mad bennünk, hogy a lényeg elmarad, hiányzik – napi imádság, alkalmankénti
böjti felajánlás, vétkeink szívből történő megbánása, rendszeres erénygyakor-
latok végzése...*

Bennetek nyilvánulok meg

„Szeretett fiaim, mindenkor veletek vagyok, egyesülök imátokkal. Segítek,
hogy megismerjétek, megértsétek, szeressétek egymást, hogy együtt haladjatok
a végső idők fájdalmas útján.

Elérkezett az idő, amikor általatok szeretnék nyilvánulni az Egyház
és az egész emberiség előtt. Seregem Vezéréként nyilvánulok meg bennetek.
Az egész világon kialakítottam seregemet, hogy harcoljon Isten ellenségei-
nek hatalmas hada ellen, azok rendelkezése ellen, akik szembehelyezkednek
Krisztussal, azaz az Antikrisztus ellen.

**Seregem a kicsinyekből, a szegényekből, az Úr alázatos szolgálóiból ala-
kult, akiket Én hívok meg,** hogy lépjenek Szeplőtelen Szívem Cenákulumába,
hogy bőséggel megkapják a Szentlélek ajándékát. A legkisebbek szívében és
lelkében művelem legnagyobb csodáimat. Mindannyiatokat a kicsinységre, a
lelki gyermekségre, a szegénységre, az alázatra neveljelek, mert a kicsinyek
gyöngesége teszi lehetővé, hogy legyőzzem a hatalmasok kevély erejét.

Királynőként, a ti segítségetekkel valósítom meg Szeplőtelen Szívemnek a
világban aratott diadalát. Tárjátok ki életetek ajtaját, hogy uralkodhassak ben-
netek, és előkészíthessem a Krisztus Dicsőséges országába vezető utat.

Én vagyok a hajnal, aki az Úr nagy napjának érkezését hirdeti. E végső
idők Próféta Asszonyaként nyilvánulok meg bennetek. Ezért szólok hozzátok,
mert ti meghallgattok Engem, engedelmességteljesen Nekem, és követték Engem.
Így még továbbra is nyilvánulok Üzeneteim által. Higgycetek szavamnak!
Fogadjátok készségesen Üzeneteimet, mert mindent elmondtam bennük, ami
reátok vár, mert szeretném megvigasztalni azt, aki szenved, támogatni azt, aki

gyenge, felemelni azt, aki elesett, visszavezetni az Úrhoz azt, aki eltávolodott
Tőle, megtéríteni a bűnösöket, meggyógyítani a betegeket, reményt nyújtani
minden elkeseredett embernek.

Járjatok azon az úton, amelyet ezekben az években nektek kijelöltem.
Mutakoztatok minden ember előtt mint Nekem szentelt fiaim, mert minden-
kor veletek vagyok. Éljetek a világot és önmagatokat megvetve. Legyen a(z
igaz) hit a titeket megvilágító egyedüli fény a nagy sötétség e napjaiban.

Arra vagytok hivatva, hogy új szív legyetek az új Egyházban, amelyet Jézus
titokzatos módon alakít Szeplőtelen Szívem égi kertjében. Megköszönöm
mindazt a vigaszt nektek, amit e napok során Szeplőtelen Szívem nagy fájd-
almára adtatok.

Kedveseitekkel, a rátok bízott lelkekkel együtt megáldalak benneteket az
Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.”

*(Szűzanya üzenete Gobbi atyán keresztül, 1991.06.26.,
lelkigyakorlatkor, San Marinoban)*

*A kedves Olvasókkal megosztottunk öt üzenetből részleteket, amelyek némi el-
igazításul szolgálhatnak a jelen körülmények között, amely a mi számunkra az
Iránytű, Égi Édesanyánk, Királynőnk követése a hit és a hűség útján. Befele-
zésül, a **Budapest** elhangzott üzenetével zárjuk.*

„Nagy az Én fájdalom, mert nem hallgatják meg, és nem követik anyai, ag-
gózó felszólításaimat, hogy térjenek meg, és forduljanak vissza az Úrhoz.

**Ezért szólok ismét hozzátok, szeretteim és nekem szentelt (magyar)
gyermekeim, és kérem, ajánljátok fel az Úrnak a szeretet és az engesztel-
és szellemében, imádságban és szenvedésben töltött életeteket e szegény
emberiség megmeneküléséért, amely saját elpusztításának útján halad.”**
(1991.09.15.)

Ave Mária! Testvéri szeretettel, Imre

A r ó z s a f ü z é r

Medjugorjében mindannyian nagy ajándékokat kaptunk (1.)

Beszélgetőtársunk Mirjana Dragicevic-Soldo 1965-ben Szarajevóban született. 1982 karácsonyáig minden nap megjelent neki a Szűzanya. Ekkorra már a Szent Szűz megmondta neki a tíz titkot és megígérte, hogy élete végéig meg fog jelenni neki minden évben, március 18-án. 1987. augusztus 2-től minden hónap másodikán hallja Mirjana a Szűzanya hangját és látja Őt. Ezek a jelenések egyben imádságok is azokért, akik még nem ismerték meg Isten szeretetét.

Mirjana engedjen meg egy kérdést mindjárt itt, a beszélgetésünk elején: gyakran olvastuk és hallottuk a kérdést – miért Bijakovicit, a Podbrdot, a medjugorjei plébániát választotta a Szűzanya jelenése helyéül? És miért pont Önöknek, hat látnoknak jelent meg? A jelenések huszonhetedik évfordulójához közeledünk, kérem, mondja meg talált-e választ Ön ezekre a kérdésre?

Egyszer megkérdeztük a Szűzanyát miért a mi falunkat, és hatunkat választott ki. Ez még az első napokban történt. Azt mondta, hogy itt talált hitet – ennyi, amit a jelenések helyével kapcsolatban mondott. Amikor azt kérdeztük tőle, hogy miért bennünket, hatunkat választott ki, hiszen ugyanolyanok voltunk, mint a többi falubeli gyerek, semmiben sem különböztünk tőlük, a Szűzanya azt válaszolta, azért választott ki bennünket, mert pontosan így van szüksége ránk, ahogyan vagyunk. Ezt mondta velünk kapcsolatban. Őszintén szólva, azt mondhatom, hogy erről nem is gondolkodom, hiszen amikor az Édesanyádnak, Isten Anyjának igent mondasz, akkor nincs is időd, arra gondolni, miért van ez így, vagy úgy. Az Ő kezébe helyezed magad, mert tudod, hogy ott vagy a legnagyobb biztonságban, és Ő csak jót akar neked, és teszed azt, megpróbálsz válaszolni arra, amit kér. Ezt ajánlanám mindannyiunktak, mert sokan eljönnek Medjugorjéba és sok időt vesztesznek el, azzal, hogy kérdésekre keresnek választ – miért, miért...? Ne kérdezd miért, inkább próbáld meg követni azt, amit Isten az Ő Édesanyja által mond, mert biztos lehetsz benne, hogy Jézushoz és az üdvösséghez vezet.

A Szűzanya pontosan így választott ki minket, ahogyan vagyunk.

Ehhez a kérdéshez kapcsolódóan eszembe jut egy kedves történet megboldogult Slavko atyáról. Ő éveken keresztül próbálkozott azzal, hogy a látnokok számára, hatunk számára találkozókat szervezzen. Egyszer, amikor kudarcba fulladt a próbálkozása, dühösen jött hozzám. Megkérdeztem tőle: *Tisztelendő atya miért haragszik ennyire? – Hogy kérdezhetsz tőlem ilyet? Ha én lennék a Szűzanya, sohasem választottalak volna benneteket. Számomra ez annak a jele, hogy Ő valóban itt van Medjugorjében, mert pont hatotokat választott ki. Ezt egyedül csak Ő tehette- válaszolt félig mérgesen, félig viccesen Slavko atya.*

1981. júniusában tizenhat éves volt, gondolt-e Ön akkor arra, hogy ilyen sokáig fognak tartani a jelenések és ennyi változást fog hozni a plébániánk életében, de az egész világban is?

Amikor elkezdődtek a jelenések, csak arra tudtam gondolni, hogy holnap mikor fog megjelenni, mikor láthatom újra a Szűzanyát, hisz számomra Őt látni, azt jelenti: a mennyországban lenni. Ha erről beszélek mindig a következő példa jut eszembe: Nekem két lányom van. Azt mondják, hogy az édesanyjai szeretet a legerősebb, a jó Isten iránti szeretet után, de amíg a Szűzanyával vagyok, gyermekeim sem jutnak eszembe. A jelenések első napjaiban, amikor még nem tudtam sem Lourdesről, sem Fatimáról és arról sem, hogy a Szűzanya egyáltalán megjelenhet, arra sem gondoltam, hogy később mi fog majd történni. Egyetlen vágy volt a szívemben: *Ne hagyj itt, gyere el holnap is!*

Szent János napján, 1981. június 24-én Ivánkával sétálni indultak és egyszer csak megláttak egy Asszonyt, gyermekkel a karjában. Ivánka szavaira, hogy a Szűzanyát látja, Ön hitetlenkedve reagált, arra gondolva hogyan jelenhetne meg éppen nekünk a Szűzanya. Mikor hitte el, hogy Ő valóban Isten Anyja?

Ahogy korábban említettem, addig nem is hallottam arról, hogy a Szűzanya megjelenhet a földön. Minden este imádkoztam a rózsafüzért, jártunk misére, de ezekről a dolgokról egyáltalán nem tudtam. Amikor Ivánka azt mondta nekem, hogy látja a Szűzanyát, én nem is voltam hajlandó abba az irányba nézni, melyet mutatott. Kicsit pimaszul a következőket mondtam neki: *Biztos, nincs más dolga a Szűzanyának, azért jött el hozzám és hozzád. Szüleink megtanítottak bennünket a tíz parancsolatra: Isten nevét hiába ne vedd, Ivánka pedig azt mondta nekem: Nézd a Szűzanyát ott a hegyen! Ebben a pillanatban úgy éreztem ő bünt követett el, és ott hagytam, elindultam vissza a faluba. De amikor elértem az első házat, erős késztetést éreztem magamban*

arra, hogy visszaforduljak. Amikor visszaértem Ivánka ugyanazon a helyen állt. Azt mondta nekem: *Most nézz oda, kérlek!* Egy Asszonyt láttam, hosszú szürke ruhában, gyermeket tartott a karjaiban. Rögtön tudtam, hogy Ő Isten Anyja, mert gyönyörűség, szépség, de ugyanakkor értetlenség kerített hatalmába: hogy lehetséges ez, hogy én látom Őt. Abban, hogy Ő az, egy másodpercig sem kételkedtem. Tudtam, hogy Ő az.

Erőszakkal vittek Szarajevóba.

Hogyan került Ön és Ivánka a Podbrdora vezető útra? Vannak, akik azt állítják, hogy a bárányok után mentek, mások pedig azt mondják, hogy sétálni indultak?

Ivánka Mosztárban lakott, én pedig Szarajevóban. Egyértelmű, hogy szeretnünk volna bizalmasan beszélgetni, úgy ahogyan ezt a tizenhat év körüli lányok teszik. Fontos volt, hogy senki se zavarjon minket, ezért indultunk el sétálni a falu másik irányába.

Ön, ahogyan minden nyáron most is a szünidejét töltötte Bijakoviciban. Mikor tért vissza Szarajevóba?

Én nem akartam visszatérni Szarajevóba, mert azt gondoltam, ha elmegyek, akkor többé nem fog megjelenni nekem a Szűzanya. Önök is jól tudják, hogy ez még a kommunizmus ideje alatt történt, és engem a rendőrség erővel kényszerített arra, hogy visszatérjek Szarajevóba, így el kellett hagynom Medjugorjét. Ők kényszerítettek erre. Szarajevóban már azon a napon, amikor megérkeztem megjelent nekem a Szűzanya, abban az időben, amikor a többi gyerekek is Bijakoviciban. A Szűzanya ugyanazt az üzenetet adta nekem is, mint nekik itt.

Hogyan alakult ezután az Ön élete Szarajevóban, annak fényében, hogy a látnokokat és szüleiket üldözték? Az újságok megírták, a rádióban és a televízióban pedig azt mondták, hogy önök találták ki az egészet, a hatalom pedig azt kérte, hogy ne beszéljenek erről többé?

Itt minden sokkal könnyebb volt, egy nemzet él ezen a helyen és mindannyian katolikusok. Velem más volt a helyzet, én egyedül voltam, a jelenések előtt Szarajevó legjobb gimnáziumába jártam, ahonnan azonnal csúnya szavak kíséretében kidobtak. Édesapám beíratott egy másik gimnáziumba, ahová azok a gyerekek jártak, akiket a város más gimnáziumaiból kidobtak. Gondolhatja, hogyan éreztem magam, minden nap szörnyű dolgokat olvastam az újságban, például, hogy háborús bűnös unokája vagyok, hogy a Szűzanya koholt nacionalista, én pedig egy hívő lány vagyok, aki a hitétől függetlenül szeret minden embert. Arra tanított bennünket a Szűzanya,

hogy egymásnak mindannyian testvérei vagyunk, és egymásban Krisztust kell látnunk.

Hozzám naponta jöttek a rendőrségről kihallgatásra, és azt kérték tőlem, írjam alá, hogy mindazt, ami Medjugorjében történik Jozo Zovko atya találta ki. Én azt gondoltam, hogy csak az igazat szabad mondanom és azt mondtam nekik, hogy nem is ismertem Jozo atyát, hiszen ő 1980 végétől lett Medjugorje plébánosa, én pedig 1981 júniusában jöttem a szünidőben Medjugorjéba, amikor Jozo atya Zágrábban tartózkodott. Addig nem is találkoztam Jozo atyával. Ezt kitartóan állítottam, ők pedig kitartóan fenyegetőztek, és újra és újra elvittek kihallgatásra. Szégyelltem az iskolába odaadni a rendőrségi igazolást, mert úgy tűnt én egy bűnöző vagyok.

Sajnáltam azokat, aki kihallgattak

Mindemellett volt segítségem, először is a szüleim személyében. Ők biztattak arra, hogy igazat mondjak, és azt ígérték, hogy mellettem fognak állni és Isten is segíteni fog, és valóban így történt. Természetesen nemcsak nekem voltak problémáim, sőt a saját problémáim nem voltak fontosak számomra. Azt gondoltam: láttam a Szűzanyát és ennek így kell lenni. Ez szabadságra vezetett engem, de nehéz volt látni a szüleimet és az öcsémet hogyan szenvednek és sírnak. A szüleink üldözést szenvedtek, felmondtak nekik a munkahelyükön, de Isten mindenben segített. Mindenben Isten segítségét láttam és olyan ajtók nyíltak meg számomra, melyekről azt gondoltam, hogy sohasem fogom kinyitni őket. Amikor egyedül éreztem magam, mindig jött valaki a segítségemre. Ezáltal láttam meg, hogyan működik Isten Anyja különböző személyeken keresztül.

Ezután gyakran jött Medjugorjéba?

Én jöttem, de a rendőrség mindig visszavitt. Emlékszem egy alkalommal nagyon szörnyű volt, káromkodtak, kiabáltak, és amikor elvittek a házukhoz, azt mondtam az édesanyámnak: *Édesanyám, tudnod kell, mit tettek velem.* Ő a szemével jelzett, hogy hallgassak, hogy ne beszéljek, mert még rosszabbá válhat a helyzet. De minden elmúlik. Ha azonban valami Istentől van, akkor azt senki sem tudja megállítani.

A többi látnoktól való elszakíttottság nehéz volt az Ön számára? Hogyan alakultak tovább a jelenések?

Egyrészt nehéz volt, de senki sem olyan fontos, mint Isten Anyja. Csak ő volt fontos a számomra és az, hogy mit fog mondani és arra nekem mit kell válaszolnom. Szép dolog együtt lenni a látnokokkal, de a legfontosabb az volt a számomra, hogy velem legyek, őt lássam, és ezért nem akartam Szarajevóba

menni – azt gondoltam, ha elmegyek, akkor nem fogom őt többé látni, véget érnek a jelenések. Semmi más nem volt fontos a számomra.

Mi az, ami legjobban fáj, amellett, hogy fenyegetőztek és hogyan tudta mindezt elszenvedni?

Mindent imádságban hordoztam. Valóban sajnáltam ezeket az embereket. Míg ők káromkodtak, fenyegetőztek és kiabáltak – úgy viselkedtek, mint a filmekben, az egyik kedves volt, a másik szemtelen – valahogyan megtanultam, hogyan kell velük beszélni és viselkedni. Amíg ők ezt tették, azt gondoltam: *Istenem, milyen boldogtalanok ezek az emberek, mennyire nincs békéjük és milyen nagy fájdalom van bennük.* Szinte megborzongtam azon, milyen boldogtalan emberek, és szívből imádkoztam értük, hogy Isten adjon nekik békét, mert ha békére lelnek, akkor meg fognak változni. Sohasem gyűlöltem őket.

A Szűzanya azt mondta, hogy Medjugorjében fogja befejezni mindazt, amit Fatimában kezdett el.

A civil és az egyházi hatalom minden időben szinte egyformán reagált arra a nyilatkozatra, hogy valakinek megjelenik a Szűzanya, Lourdestől és Fatimától kezdve Medjugorjéig. Mindig ugyanazt hangsúlyozzák, mégpedig, hogy a látókok képzeldnek, hazudnak, betegek... Miért ezek a reakciók?

Én szeretem azt az Egyházunkban, hogy óvatos, mert a világban annyira sok jelenés van, melyek elkezdődnek, majd véget érnek, végül pedig kiderül, hogy nem voltak igazak. Engem személy szerint sohasem ijesztett meg az, hogy az Egyház vár, és kivizsgálja a jelenéseket, mert tudom, mit látok, és az Egyházam amikor majd bebizonyítja azt, amit látok és egyben el is ismeri. A következőképpen gondolkodom erről: *Szűzanyám, azt teszem, amit kérsz tőlem, az Egyház és a papság a Te felelősséged, Te tudod, hogyan alakítod őket, átadom neked, Te vezesd őket.* Ezt az ügyet teljesen átadtam a mennyei Édesanyánknak, hogy Ő oldja meg.

Kezdetben nehéz volt számomra, hogy az emberek nem hisznek nekem, azt mondják mi találtuk ki az egészet. Egy idő után ez az érzés megszűnt és inkább sajnálom azokat az embereket, akik továbbra is így gondolkodnak: valóban igaz-e mindez, vagy csak egy része; a Szűzanya pedig feléd nyújtja a kezét, hogy az üdvösségre vezessen téged. Miért vesztegeted ezzel az időt? Ugyanígy gyakran felteszem a kérdést: miért hazudnék? Ha hazudnék, nem lennék normális, de az orvosok még a kommunizmus idején is azt mondták, hogy normálisak vagyunk. Csodaszép gyermekkorom volt, kilenc évig egyedüli gyermekként neveltek szüleim, a tenyerükön hordozták, vajon miért változott ez meg nyolcvan százalékban, miért hozott békétlenséget, bajt, szenvedést, fájdalmat – miért? Mindig meg szerettem volna kérdezni ezt, azoktól,

akik azt mondták hazugság az egész – miért hazudnék!? Mi értelme lenne a hazugságnak, és hová vezetne?

Ha a medjugorjei jelenéseket összehasonlítjuk a világ legismertebb jelenési helyeivel sok hasonlóságot, ugyanakkor nagy különbségeket is felfedezhetünk. Gondolok itt elsősorban a látókok és az üzenetek számára és az időre, amióta a jelenések tartanak. Ön felismerte-e már azt, hogy miért tartanak már ilyen hosszú ideje a jelenések?

Ily módon készít fel a Szűzanya Isten nagy szeretetén, Mennyei Atyánk szeretetén keresztül, mindazokra az eseményekre, melyeknek be kell teljesedniük, mert Ő mondta: *Azt, amit Fatimában kezdtem el, Medjugorjében fogom befejezni, Szívem győzni fog.* Szeretne felkészíteni bennünket erre a győzelemre, és amikor majd mindez láthatóvá kezd válni, akkor az emberek meg fogják érteni, miért választotta a Szűzanya március 18-át, miért jelenik meg minden hónap másodikán, meg fogják érteni ezen időpontok fontosságát és azt is, hogy miért tartanak ilyen hosszú ideig a jelenések és miért hat látnokot választott ki?!

Úgy látja-e Ön, hogy mostanában fognak befejeződni a jelenések vagy majd csak a jövőben?

Látom ezen dolgok jeleit, már jelen vannak, de lassan változnak. A hölgyek tudják ezt leginkább megérteni – ha alaposan szeretnénk kitakarítani lakásunkat, először nagy rendetlenséget csinálunk, elmozdítunk mindent a helyéről, az ágyakat, a szekrényeket, asztalokat, úgy, hogy semmi sem marad a helyén. Aki látja ezt, azt mondhatja milyen nagy a rendetlenség, de amikor majd mindent a helyére teszünk, akkor láthatóvá válik az eredmény, minden ragyog. Tehát, ha rendet akarunk tenni, először nagy rendetlenséget kell csinálnunk. Látom, ezeket a jeleket.

A Szűzanya főüzenetei Medjugorjében: a béke, a hit, a megtérés, az imádság, a böjt. Mennyire értették meg az emberek ezeket az üzeneteket és meri-e azt állítani, hogy nem vagyunk süketek?

Ha az első napok eseményeire gondolok és elsősorban Podbrdon lakó földijeimre, akiket jól ismerek, azt mondhatom, hogy nyitott szívvel fogadták az üzeneteket. Segítettek nekünk, bújattak, védelmeztek bennünket, amennyire csak tudtak, *igent* mondtak a Szűzanyának. Azt gondolom, hogy mindenkinek magának kell elgondolkoznia és feltennie magának a kérdést, hogy mennyire válaszolt a Szűzanya hívására és mennyire teszi ezt most a jelen pillanatban. Nem szeretem, amikor az emberek másokról és nem önmagukról beszélnek. Azt szeretem, ha te magadról beszélsz. A Szűzanya azt mondja: béke, imádság, böjt, áldozat. Az a fontos, hogy én mennyire teszem?! Ha az otthonom

csendjében teszem, akkor ki fog terjedni családomra, át fogom tudni adni szomszédaimnak, és el fog terjedni a faluban illetve az országban, ahol élek... de csak akkor, ha önmagamtól és nem másoktól indulok. Tehát az a fontos, hogyan fogadom én az üzenetet, és nem az, mit tesznek mások. Azt gondolom, hogy a Szűzanya az imádságot és a bűjtöt nem önmagáért kéri, hanem azért, hogy az ima és a bűjtő által, megtanuljunk szeretni. Az egyik üzenetében ezt mondta: *Az én nevem: Szeretet! Azért jöttem, hogy megtanítsalak benneteket arra, amit elfelejtettetek, hogy megtanítsalak titeket szeretni.* Az ima és bűjtő a szeretethez vezet, mert Jézus legfőbb parancsa az Isten és a felebarát szeretete. A Szűzanya azt szeretné, hogy felnőjünk ehhez a feladathoz, hogy szeressük az embereket és bennük Jézus Krisztust lássuk. Ezért újra megismétlem, önmagunkon kell kezdenünk. Nem tudom, hogy mások hogyan fogadták ezt, és hogyan válaszoltak a hívásra, ezt egyedül csak a jó Isten tudja. Mindenki elsősorban önmagáért felelős. Ha nekem holnap a jó Isten színe elé kell állnom, akkor nem azt fogja kérdezni tőlem, hogy milyen Ön, hanem azt, hogy én hogyan válaszoltam hívására.

II. János Pál pápa: Medjugorje az egész világ reménye

Medjugorjében mindannyian nagy lelki ajándékokat kaptunk. Emlékszem, hogyan jöttem gyermekként a szünidőben, hogyan éltünk a jelenések előtt és hogyan nőttünk fel a Szűzanya mellett, az Ő kenyerén. Mindnyájunknak meg kell köszönni ezt drága Édesanyánknak, de nem szavainkkal, hanem elsősorban cselekedeteinkkel. Ez azt jelenti, hogy minden zarándok, amikor megérkezik, úgy érzi haza jött, az Édesanyjához, bennünk látják a Szűzanyát, üzeneteit, és belőlünk olvassák. Nem szabad úgy tennünk, mint most húsvétkor. Amikor keresztül haladtam Medjugorjén, megállt a szívem, amikor azt láttam, hogy nyitva vannak a kegytárgyboltok. Medjugorjében húsvétkor! Mindannyian a Szűzanyából élünk, milyen példát adunk másoknak? Isten meg fog áldani téged, holnap háromszor annyit fogsz keresni. Ha megkérdeznék, azt mondom, hogy az étteremben pénteken egyáltalán ne legyen az étlapon húsos étel, mert ilyen módon is meg kell mutatnunk hol élünk, példát kell adnunk az egész világ számára, hogy bennünk, a mi életünkön keresztül is megláthassák, azt, amiről a Szűzanya beszél. Amikor megboldogult II. János Pál pápánál voltam azt mondta nekem: *Őrizzétek meg Medjugorjét, Medjugorje az egész világ reménye.* Valóban megteesszük-e ezt? Megadjuk-e ezt a reményt a világ számára? Senkit sem szeretnék kritizálni, sem elítélni, de szeretnék mindenkit gondolkodásra hívni, hogy szívből gondolkodjon el azon, rendben van-e az, amit teszünk, és életünk azt tükrözi-e, amiről az Édesanya beszél?!

Megboldogult Slavko atya álmodta meg azt, hogy azokat a perceket, amikor megjelenik a Szűzanya, húsz perccel hét óra előtt, láthatóvá kell tenni, és tisztelni kell. Ekkor egy kis időre megszakad minden munka és az emberek csendben imádkoznak.

Ez valóban így van Medjugorjében, ez az, amit a zarándokok tőlünk várnak. Megismétlem, amit már az előbb is mondtam, mi mindannyian itt a Szűzanya kenyerét esszük, ezért mutassuk meg, hogy belőle táplálkozunk, mutassuk meg, hogy méltók vagyunk rá. Gondoljuk csak meg milyen gyönyörűség, tisztelni a jelenés idejét, tisztelni a vasárnapot, az Úr napját, és ha ezt látnák, tapasztalnák mindazok, akik ide jönnek, az valóban csodálatos lenne. Imádkozzunk ezért.

Naponta kéri Önöket, hogy beszéljenek a Szűzanya üzeneteiről, találkozásra hívják a zarándokok; Önök azonban felnőt, családos emberek, akik teljesen odaadták életüket az üzenet terjesztésére.

Isten segítségével, imádkozva megpróbálom megtenni azt, amit a Szűzanya kér tőlem. Imádkozom ezért. Tudom, hogy jobban is imádkozhatnék, jobb emberré válhatok, és még közelebb léphetek a zarándokokhoz. Mindannyian válhatunk jobba, de Medjugorjében felelősek is vagyunk azért, hogyan viselkedünk a zarándokokkal.

Istenem, kellett ez nekem? – gondolt-e erre valaha?

Sohasem gondoltam ezt vagy ehhez hasonlót, mert én ezt nem kértem Istentől, kaptam. Néha, ha már fogytán az erőm, ezt mondom: *Istenem, hogy merted ezt rám bízni, mit láttál bennem, látod, hogy nem tudom megtenni.* És aztán hozzá teszem: *Bocsáss meg, Te tudod, hogy ez a gondolat nem a szívemből fakadt.*

Istennél és a Szűzanyánál nem léteznek kiváltságosok

Istennél, én és Ön és mindenki egyforma. Istennél és a Szűzanyánál nem léteznek kiváltságosok, ezt megtanultam a jelenések során, sőt már az első hónapokban, amikor Szarajevóban éltem. Azt gondoltam, ha majd kihallgatásra visznek, és amikor visszatérhetek a Szűzanya azt fogja mondani nekem: *Ne félj, minden rendben lesz, én veled vagyok...* De nem így történt. Ugyanúgy megkaptam az üzenetet, mint a többiek Bijakovíciban, minden egyforma volt és mégis valahogyan nyomorultnak, magányosnak, elhagyatottnak éreztem magam. Egy hónap múlva megkérdeztem magamtól, miről beszélek én – Istennél nincsenek kiváltságosok. Ha nehéz neked, fogd a rózsafüzért, imádkozz Istenhez, bűjtölj és Isten melletted lesz. Ezért gondolom azt, hogy Istennél mindannyian egyformák vagyunk, csak különbözők a misszi-

ós területeink. Bennünket, hatunkat az üzenetek terjesztésére választott ki, de mindannyiunkat kiválaszt, mert szüksége van apostolokra. Egy másodikai üzenetében azt mondta: *Drága Gyermek, én hívtalak meg benneteket, nyissátok meg szíveteket, hogy apostolaimmá tudjalak tenni titeket.* Ez azt jelenti, hogy mindannyian fontosak vagyunk a jó Istennek és azok, akik azt gondolják, hogy mi látnokok fontosabbak vagyunk másoknál, tévednek. A zarándokokat és minden embert Isten egyformán szeret. Ha egy édesanyának öt gyermeke van, nem fogja egyiket jobban szeretni a többinél, mindegyiket szereti, csak mindegyiket más módon. Különböző kifejezési formák állnak rendelkezésünkre, de a szeretet ugyanaz. Ezért nem tekintem magam többnek, ugyanolyan vagyok, mint a többi édesanya és asszony Medjugorjében.

(fordította: Sarnyai Andrea)

A Cova da Iriában

Miért kívántam, hogy ez évben idejőjjetek?

Hogy mindnyájatokat Szeplőtelen Szívemre szorítsalak.

Mit is tehet az édesanya, amikor fiait nagy veszedelem fenyegeti? Összegyűjti őket karjaiba, biztos helyre zárja őket, ahol védelmet és oltalmat lelek.

Íme a védelem, amelyet nektek adok, az oltalom, amelyre szükségetek van: *az én Szeplőtelen Szívem.*

E napokban szeretnék mindnyájatokat Szívem menedékébe zárnival, hogy gyermeki szíveteket ugyanolyanná tegyem, mint az enyémet, és így égi Édesanyátok egyre tökéletesebb képmására alakítsalak benneteket.

Elérkezett az az idő, amikor kételkedés és fenntartás nélkül kell mindegyiketeknek élni nekem tett felajánlásotokat.

Emiatt szeretném bűnnel telt kis szívetek helyébe tenni Szeplőtelen Szívemet, hogy saját szerető-képességemet ajándékozzam nektek, és így átala-kítsam mindannyiótok életét.

Végül azért hívtalak ide, hogy saját lelkületeimmel ajándékozzalak meg benneteket, hogy így valóban én élhessek és cselekedhessek bennetek. Elérkezett a pillanat, amikor rajtatok keresztül szeretnék megnyilatkozni az egész Egyházban, elérkezett ugyanis Szeplőtelen Szívem diadalának ideje.

(Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1979.07.1-7.)